

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2016/796

af 11. maj 2016

om Den Europæiske Unions Jernbaneagentur og om ophævelse af forordning (EF) nr. 881/2004

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En gradvis oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde kræver, at Unionen fastsætter forskrifter for jernbanerne, som dækker de tekniske sikkerheds- og interoperabilitetsaspekter, eftersom disse to aspekter er uadskillelige, og eftersom der på begge områder er behov for en højere grad af harmonisering på EU-plan. I løbet af de seneste to årtier er der vedtaget relevant lovgivning på jernbaneområdet, navnlig tre jernbanepakker, hvoraf Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF ⁽⁴⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/57/EF ⁽⁵⁾ er de mest relevante i denne henseende.
- (2) Det kræver et betydeligt teknisk stykke arbejde styret af et specialiseret organ at forfølge målene for sikkerhed og interoperabilitet i jernbanesystemet samtidig. I forbindelse med den anden jernbanepakke i 2004 var det derfor nødvendigt at oprette et europæisk agentur for sikkerhed og interoperabilitet i jernbanesystemet inden for de eksisterende institutionelle rammer og uden at ændre kompetencefordelingen i Unionen.

⁽¹⁾ EUT C 327 af 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUT C 356 af 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 26.2.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 10.12.2015 (EUT C 56 af 12.2.2016, s. 1). Europa-Parlamentets holdning af 28.4.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/49/EF af 29. april 2004 om jernbanesikkerhed i EU og om ændring af Rådets direktiv 95/18/EF om udstedelse af licenser til jernbanevirksomheder og direktiv 2001/14/EF om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (jernbanesikkerhedsdirektivet) (EUT L 164 af 30.4.2004, s. 44).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/57/EF af 17. juni 2008 om interoperabilitet i jernbanesystemet i Fællesskabet (EUT L 191 af 18.7.2008, s. 1).

- (3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 881/2004 ⁽¹⁾ opretter et europæisk jernbaneagentur («agenturet») for at fremme oprettelsen af et fælles europæisk jernbaneområde og bidrage til moderniseringen af jernbanesektoren, samtidig med at sektorens fordele på sikkerhedsområdet blev styrket. Den fjerde jernbanepakke indeholder vigtige ændringer, som har til formål at forbedre det fælles europæiske jernbaneområdes funktion ved hjælp af omarbejdninger af direktiv 2004/49/EF og direktiv 2008/57/EF, der begge har direkte tilknytning til agenturets opgaver. Disse direktiver fastsætter navnlig bestemmelser for udførelsen af opgaver i forbindelse med udstedelse af køretøjstilladelser og sikkerhedscertifikater på EU-plan. Dette indebærer en større rolle for agenturet. Som følge af det betydelige antal ændringer, der foretages i agenturets opgaver og interne organisation, bør forordning (EF) nr. 881/2004 ophæves og erstattes af en ny retsakt.
- (4) Agenturet bør bidrage til udviklingen af en ægte europæisk jernbanekultur og være et centralt redskab for dialog, konsultation og udveksling af synspunkter mellem alle aktører i jernbanesektoren under behørigt hensyn til disses respektive funktioner samt jernbanesektorens tekniske karakter. Agenturet bør, når det udfører sine opgaver, og navnlig når det udarbejder udkast til henstillinger og udtalelser, tage størst muligt hensyn til ekstern ekspertise på jernbaneområdet, særlig fra fagfolk fra jernbanesektoren og de relevante nationale myndigheder. Agenturet bør derfor nedsætte kompetente og repræsentative arbejdsgrupper og grupper, der primært består af disse fagfolk.
- (5) Agenturet bør udbygge arbejdet med konsekvensanalyser med henblik på at formidle indsigt i jernbanesektorens økonomiske betydning og indvirkning på samfundet, for at andre, navnlig Kommissionen, agenturets bestyrelse («bestyrelsen») og agenturets administrerende direktør («den administrerende direktør»), kan træffe velbegrundede beslutninger og for mere effektivt at kunne prioritere sine arbejdsopgaver og fordele sine ressourcer inden for agenturet.
- (6) Agenturet bør yde uafhængig og objektiv teknisk bistand, først og fremmest til Kommissionen. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/797 ⁽²⁾ indeholder bestemmelser om udarbejdelse og revision af tekniske specifikationer for interoperabilitet («TSI'er»), mens Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/798 ⁽³⁾ indeholder bestemmelser om udarbejdelse og revision af fælles sikkerhedsmetoder, fælles sikkerhedsmål og fælles sikkerhedsindikatorer. Kontinuiteten i arbejdet og udviklingen af TSI'er, fælles sikkerhedsmetoder, fælles sikkerhedsmål og fælles sikkerhedsindikatorer kræver en permanent teknisk struktur og et specialiseret organ med sagkyndigt personale med et højt ekspertiseniveau. Med henblik herpå bør agenturet være ansvarligt for at udarbejde henstillinger og udtalelser til Kommissionen i forbindelse med udarbejdelse og revision af TSI'er, fælles sikkerhedsmetoder, fælles sikkerhedsmål og fælles sikkerhedsindikatorer. Agenturet bør også afgive en uafhængig teknisk udtalelse på anmodning fra de nationale sikkerhedsmyndigheder og tilsynsorganer.
- (7) Med henblik på at gøre udstedelsen af EU-sikkerhedscertifikater til jernbanevirksomheder mere effektive og upartiske er det nødvendigt, at agenturet tildeles en central rolle. Hvis driftsområdet kun omfatter én medlemsstat, bør den pågældende jernbanevirksomhed have mulighed for at vælge, om den vil indgive sin ansøgning om et EU-sikkerhedscertifikat til agenturet eller til den nationale sikkerhedsmyndighed. Direktiv (EU) 2016/798 skal fastsætte bestemmelserne herom.
- (8) For så vidt angår jernbanekøretøjer fastsætter direktiv 2008/57/EF på nuværende tidspunkt bestemmelser om udstedelse af tilladelser til ibrugtagning af sådanne køretøjer i hver enkelt medlemsstat undtagen i visse særlige tilfælde. Kommissionen nedsatte i 2011 en taskforce vedrørende køretøjstilladelser, som har drøftet adskillige sager, hvor fabrikanter og jernbanevirksomheder har lidt skade som følge af den urimeligt lange og dyre godkendelsesprocedure, og taskeforcen har fremlagt en række forslag til forbedringer. Eftersom visse af problemerne skyldes, at den nuværende procedure for godkendelse af køretøjer er kompleks, bør denne forenkles og om muligt samles under en enkelt procedure. Der bør kun udstedes én tilladelse til hvert køretøj. Hvis anvendelsesområdet er begrænset til et enkelt netværk eller til netværk i en enkelt medlemsstat, bør ansøgeren have mulighed for at vælge, om denne vil indgive sin ansøgning om køretøjstilladelse gennem den i nærværende forordning omhandlede one-stop-shop, til agenturet eller den nationale sikkerhedsmyndighed. Dette ville medføre mærkbare fordele for sektoren, eftersom procedurens omkostninger og længde reduceres, og ville mindske risikoen for eventuel forskelsbehandling, navnlig af nye virksomheder, der ønsker at komme ind på et jernbanemarked. Direktiv (EU) 2016/797 skal fastsætte bestemmelserne herom.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 881/2004 af 29. april 2004 om oprettelse af et europæisk jernbaneagentur (agenturforordningen) (EUT L 164 af 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/797 af 11. maj 2016 om interoperabilitet i jernbanesystemet i Den Europæiske Union (se side 44 i denne EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/798 af 11. maj 2016 om jernbanesikkerhed (se side 102 i denne EUT).

- (9) Det er afgørende, at direktiv (EU) 2016/797 og direktiv (EU) 2016/798 ikke fører til et nedsat sikkerhedsniveau i Unionens jernbanesystem. I denne henseende bør agenturet påtage sig det fulde ansvar for de køretøjstilladelser og EU-sikkerhedscertifikater, det udsteder, ved med hensyn hertil at påtage sig bl.a. ansvaret både i og uden for kontraktforhold.
- (10) For så vidt angår agenturets personales ansvar ved udøvelsen af opgaver, som agenturet er blevet tildelt, gælder protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter. Anvendelsen af denne protokol bør ikke føre til uberettigede forsinkelser eller pålæggelse af ubegrundede begrænsninger i gennemførelsen af nationale retslige procedurer. I tilfælde af retslige procedurer, hvor agenturets personale er involveret, og hvor en af de ansatte anmodes om at give møde for en national domstol, bør bestyrelsen omgående træffe afgørelse om at ophæve den pågældende ansattes immunitet, forudsat at en sådan ophævelse ikke skader Unionens interesser. En sådan afgørelse bør begrundes behørigt og bør kunne indbringes for Den Europæiske Unions Domstol til domstolsprøvelse.
- (11) Agenturet bør samarbejde loyalt med de nationale retsmyndigheder, navnlig hvis agenturets deltagelse er påkrævet, fordi agenturet har udøvet sine beføjelser med hensyn til køretøjstilladelser, EU-sikkerhedscertifikater, som det har udstedt, og afgørelser om godkendelse af projekter vedrørende fast ERTMS-udstyr (udstyr i forbindelse med det fælles harmoniserede togkontrollsystem, European Rail Traffic Management System). Anmodes agenturet eller en af de ansatte om at give oplysninger i forbindelse med den relevante nationale sag, bør agenturet påse, at en sådan anmodning om oplysninger eller eventuelt om deltagelse i sagen behandles med nødvendig omhu og inden for en rimelig frist. Med henblik herpå bør bestyrelsen vedtage passende procedurer, der anvendes i sådanne tilfælde.
- (12) For yderligere at fremme udviklingen af det fælles europæiske jernbaneområde, navnlig med henblik på at kunne give godstransportkunderne og passagererne relevante oplysninger, og undgå en opsplittet udvikling af trafiktelematik bør agenturets rolle på området for sådanne applikationer styrkes. Agenturet bør som kompetent EU-organ have en fremtrædende rolle med henblik på at sikre ensartethed i udviklingen og udbredelsen af al trafiktelematik. I dette øjemed bør agenturet have beføjelse til at agere som systemmyndighed for trafiktelematik, og det bør i egenskab heraf vedligeholde, overvåge og forvalte alle tilsvarende krav vedrørende delsystemer på EU-plan.
- (13) På grund af ERTMS's betydning for en gnidningsløs udvikling af det fælles europæiske jernbaneområde og dets sikkerhed og for at undgå en opsplittet udvikling af ERTMS er det nødvendigt at styrke den overordnede koordinering på EU-plan. Agenturet bør derfor som det EU-organ med den største ekspertise på området have en mere fremtrædende rolle på dette område for at sikre ensartethed i udviklingen af ERTMS, bidrage til at sikre, at ERTMS-udstyr opfylder de gældende specifikationer, og sikre, at europæiske forskningsprogrammer vedrørende ERTMS koordineres med udarbejdelsen af tekniske specifikationer for ERTMS. Agenturet bør navnlig forhindre, at yderligere nationale krav vedrørende ERTMS bringer interoperabiliteten heraf i fare. Uforenelige nationale krav bør imidlertid kun anvendes frivilligt eller ophæves.
- (14) For at gøre procedurerne for udstedelse af tilladelser til ibrugtagning af delsystemer for fast togkontrol- og signaludstyr mere effektive og harmonisere disse procedurer på EU-plan er det afgørende, at agenturet før et udbud vedrørende fast ERTMS-udstyr kontrollerer, at de tekniske løsninger, der påtænkes, er i fuld overensstemmelse med de relevante TS'er og dermed er fuldt interoperable. Direktiv (EU) 2016/797 skal fastsætte bestemmelserne herom. Agenturet bør nedsætte en gruppe bestående af bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer, som er aktive på ERTMS-området. Sådanne organers deltagelse i gruppen bør fremmes så meget som muligt.
- (15) For at fremme samarbejde og sikre en klar fordeling af opgaver og ansvarsområder mellem agenturet og de nationale sikkerhedsmyndigheder bør der udarbejdes en kommunikationsprotokol mellem dem. Desuden bør der udvikles en fælles informations- og kommunikationsplatform med en virtuel one-stop-shop-funktion, hvis det er hensigtsmæssigt på grundlag af eksisterende ansøgninger og registre, ved at udvide disses funktion med henblik på at holde agenturet og de nationale sikkerhedsmyndigheder underrettet om alle ansøgninger om tilladelser og sikkerhedscertificeringer, trinnene i disse procedurer og resultaterne heraf. Et vigtigt mål med denne platform er på et tidligt tidspunkt at identificere behovet for at koordinere afgørelser, som skal træffes af de nationale sikkerhedsmyndigheder og agenturet, i tilfælde af forskellige ansøgninger om ens tilladelser og sikkerhedscertifikater. Sådanne tilfælde bør identificeres på en kortfattet måde gennem automatiske notifikationer.

- (16) De kompetente nationale myndigheder har indtil nu opkrævet en afgift for at udstede køretøjstilladelser og EU-sikkerhedscertifikater. Når disse kompetencer overføres til Unionen, bør agenturet bemyndiges til at opkræve afgifter hos ansøgerne for udstedelse af de certifikater og tilladelser, der er omhandlet i de foregående betragtninger. Det er vigtigt at opstille visse principper, der gælder for de gebyrer og afgifter, som skal betales til agenturet. Disse gebyrers og afgifters niveau bør anlås på en sådan måde, at de fulde omkostninger ved den leverede ydelse dækkes, herunder eventuelt de relevante omkostninger som følge af de opgaver, som de nationale sikkerhedsmyndigheder har fået pålagt. Disse gebyrer og afgifter bør ligge på et niveau svarende til eller lavere end det nuværende gennemsnit for de relevante ydelser og bør fastsættes på en gennemskuelig, rimelig og ensartet måde i samarbejde med medlemsstaterne. De bør ikke skade den europæiske jernbanesektors konkurrenceevne og bør fastsættes efter kriterier, der tager behørigt hensyn til virksomhedernes betalingsevne, og bør ikke resultere i, at virksomhederne påføres en unødvendig finansiel byrde. De bør, i det omfang det er relevant, tage hensyn til små og mellemstore virksomheders særlige behov.
- (17) Det er et generelt mål, at den nye fordeling af funktioner og opgaver mellem nationale sikkerhedsmyndigheder og agenturet bør ske på en effektiv måde og uden at sænke de nuværende høje sikkerhedsniveauer. Med henblik herpå bør der indgås samarbejdsaftaler, der omfatter omkostningselementer, mellem agenturet og de nationale sikkerhedsmyndigheder. Agenturet bør have tilstrækkelige ressourcer, der sætter det i stand til at udføre sine nye opgaver, og koordineringen af tildelingen af disse ressourcer bør ske på grundlag af klart definerede behov.
- (18) Ved udarbejdelsen af henstillinger bør agenturet tage hensyn til, at der kan forekomme netværk, der er uden forbindelse med resten af Unionens jernbanesystem, og som af geografiske eller historiske grunde kræver specifik ekspertise. Når driften er begrænset til sådanne netværk, bør det desuden være muligt for ansøgere af EU-sikkerhedscertifikater og køretøjstilladelser at opfylde de fornødne formaliteter lokalt gennem de relevante nationale sikkerhedsmyndigheder. Med henblik herpå og for at mindske de administrative byrder og omkostningerne bør der derfor i samarbejdsaftaler, der indgås mellem agenturet og de relevante nationale sikkerhedsmyndigheder, kunne fastlægges en hensigtsmæssig opgavefordeling, uden at dette berører agenturets endelige ansvar for udstedelse af tilladelsen eller EU-sikkerhedscertifikatet.
- (19) De nationale myndigheder, navnlig de nationale sikkerhedsmyndigheder, har opbygget ekspertise på området, og agenturet bør have adgang til at gøre brug af denne ekspertise i forbindelse med udstedelsen af relevante tilladelser og EU-sikkerhedscertifikater. Med henblik herpå bør der tilskyndes til udstationering af nationale eksperter hos agenturet.
- (20) Direktiv (EU) 2016/798 og direktiv (EU) 2016/797 skal fastsætte, at de nationale forskrifter skal vurderes i lyset af målet om sikkerhed og interoperabilitet i jernbanesystemet og forenelighed med konkurrencereglerne. Direktiverne skal også begrænse medlemsstaternes mulighed for at vedtage nye nationale forskrifter. Under det nuværende system eksisterer der fortsat talrige nationale forskrifter, hvilket kan føre til eventuelle uoverensstemmelser med EU-reglerne og give anledning til utilstrækkelig gennemsigtighed og eventuel forskelsbehandling af operatører, herunder mindre og nye operatører. Med henblik på at skabe et fuldt gennemsigtigt og upartisk sæt jernbaneforskrifter på EU-plan er det nødvendigt at styrke den gradvise reduktion af antallet af nationale forskrifter, herunder driftsregler. Det er derfor tvingende nødvendigt, at der kan indhentes en udtalelse baseret på uafhængig og neutral ekspertise på EU-plan. Agenturets rolle bør styrkes i overensstemmelse hermed.
- (21) Blandt de nationale sikkerhedsmyndigheder og de bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer er der stor forskel på indsats, organisation og beslutningsprocedurer for så vidt angår sikkerhed og interoperabilitet i jernbanesystemet, hvilket forhindrer, at det fælles europæiske jernbaneområde fungerer gnidningsløst. Dette kan navnlig være til skade for små og mellemstore virksomheder, der ønsker at komme ind på jernbanemarkedet i en anden medlemsstat. Det er derfor nødvendigt at styrke koordineringen med henblik på at øge harmoniseringen på EU-plan. Agenturet bør derfor overvåge de nationale sikkerhedsmyndigheder og de bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer og deres resultater og beslutningstagning ved hjælp af audits og inspektioner, hvor det er relevant i samarbejde med nationale akkrediteringsorganer.
- (22) Når det drejer sig om sikkerhed, er det vigtigt at sikre størst mulig gennemsigtighed og en effektiv informationsformidling. Det er desuden vigtigt, at der gennemføres en analyse af indsatsen baseret på fælles sikkerhedsindikatorer, som gør det muligt at sætte alle jernbanesektorens aktører i relation til hinanden. Med hensyn til statistik er det nødvendigt at etablere et tæt samarbejde med Eurostat.

- (23) Agenturet bør have ansvar for at offentliggøre en rapport hvert andet år for at kunne følge fremskridtene med henblik på opnåelse af sikkerhed og interoperabilitet i jernbanesystemet. Eftersom agenturet besidder teknisk ekspertise og er uvildigt, bør det også bistå Kommissionen i udførelsen af dennes opgave med overvågning af gennemførelsen af EU-lovgivning relateret til sikkerhed og interoperabilitet i jernbanesystemet.
- (24) Interoperabiliteten i det transeuropæiske transportnet bør øges, og udvælgelsen af nye investeringsprojekter, som støttes af Unionen, bør foretages under hensyntagen til målet om interoperabilitet, således som det er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013⁽¹⁾. Agenturet er det bedst egnede organ til at bidrage til opfyldelsen af disse mål og bør samarbejde tæt med de kompetente EU-organe i forbindelse med projekter vedrørende det transeuropæiske transportnet. Med hensyn til udbredelsen af ERTMS og ERTMS-projekter bør agenturets rolle bl.a. bestå i at hjælpe ansøgerne med at gennemføre projekter, som overholder TS'er, der vedrører togkontrol- og signaludstyr.
- (25) Vedligeholdelsen af det rullende materiel er et vigtigt element i sikkerhedssystemet. Der har hidtil ikke eksisteret noget egentligt europæisk marked for vedligeholdelse af jernbanemateriel, da der ikke findes noget system til certificering af værkstederne. Dette har ført til større omkostninger for jernbanesektoren og giver anledning til tomkørsel. Fælles vilkår for certificering af værkstederne og af enhederne med ansvar for vedligeholdelsen af andre køretøjer end godsvogne bør derfor gradvis udvikles og løbende ajourføres, og agenturet er det bedst egnede organ til at foreslå Kommissionen passende løsninger herpå.
- (26) Kravene til togførernes faglige kvalifikationer er af væsentlig betydning både for sikkerheden og interoperabiliteten i jernbanesystemet i Unionen. Krav til faglige kvalifikationer er desuden en forudsætning for fri bevægelighed for arbejdstagerne i jernbanesektoren. Dette spørgsmål bør behandles inden for rammerne af den nuværende ordning, der gælder for den sociale dialog. Agenturet bør yde den tekniske bistand, der er nødvendig for at tilgodese dette aspekt på EU-plan.
- (27) Agenturet bør lette samarbejdet mellem de nationale sikkerhedsmyndigheder, de nationale undersøgelsesorganer og de repræsentative organer fra jernbanesektoren på EU-plan for at fremme bedste praksis, udveksling af relevante oplysninger og indsamling af jernbanerelaterede data samt for at overvåge det overordnede sikkerhedsniveau i Unionens jernbanesystem.
- (28) For at sikre den størst mulige grad af gennemsigtighed og lige adgang til relevante oplysninger for alle parter bør registrene, hvor det er relevant, og de dokumenter, som udfærdiges med henblik på sikkerhed og interoperabilitet i jernbanesystemet, være tilgængelige for offentligheden. Det samme gælder for licenser, EU-sikkerhedscertifikater og andre relevante jernbanedokumenter. Agenturet bør skabe et effektivt, brugervenligt og let tilgængeligt grundlag for udveksling og offentliggørelse af disse oplysninger, navnlig gennem relevante IT-løsninger, med henblik på at forbedre jernbanesystemets omkostningseffektivitet og støtte sektorens driftsmæssige behov.
- (29) Det er vigtigt at fremme innovation og forskning på jernbaneområdet, og agenturet bør støtte disse bestræbelser. Økonomisk støtte inden for rammerne af agenturets aktiviteter på dette område bør ikke medføre forvridninger på det pågældende marked.
- (30) Agenturet bør spille en aktiv rolle i bedømmelsen af jernbaneprojekter for at øge udbyttet af Unionens finansielle støtte, dens kvalitet og dens overensstemmelse med relevant teknisk lovgivning.
- (31) En korrekt og ensartet forståelse af lovgivningen om sikkerhed og interoperabilitet i jernbanesystemet, vejledninger om gennemførelse og agenturets henstillinger er forudsætninger for en effektiv gennemførelse af gældende EU-ret på jernbaneområdet og for, at jernbanemarkedet fungerer. Agenturet bør derfor aktivt engagere sig i at formidle oplysninger og viden på området.
- (32) Under hensyntagen til agenturets nye funktioner vedrørende udstedelse af køretøjstilladelser og EU-sikkerhedscertifikater vil der være et betydeligt behov for uddannelses- og publikationsvirksomhed på disse områder. De nationale sikkerhedsmyndigheder bør inviteres til at deltage i uddannelsesaktiviteter, så vidt muligt uden omkostninger, navnlig når de har deltaget i forberedelsen heraf.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013 af 11. december 2013 om Unionens retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet og om ophævelse af afgørelse nr. 661/2010/EU (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 1).

- (33) For at kunne udføre sine opgaver på tilfredsstillende vis bør agenturet have status som juridisk person og råde over et selvstændigt budget, hvis midler hovedsagelig består af et bidrag fra Unionen og fra gebyrer og afgifter betalt af ansøgerne. Agenturets uafhængighed og uvildighed bør ikke bringes i fare af et eventuelt økonomisk bidrag, som det modtager fra medlemsstaterne, tredjelande eller andre enheder. For at sikre agenturets uafhængighed i dets daglige virke og i de udtalelser, henstillinger og afgørelser, som det afgiver, bør agenturets organisation være gennemsigtig, og den administrerende direktør bør kunne handle under eget ansvar. Agenturets personale bør være uafhængigt og bør ansættes på både kort- og langfristede kontrakter med henblik på at bevare den organisatoriske viden og driftskontinuiteten, samtidig med at der sker en nødvendig og løbende udveksling af ekspertise med jernbanesektoren. Agenturets udgifter bør omfatte udgifter til personale, administration, infrastruktur og drift og bl.a. de beløb, der udbetales til de nationale sikkerhedsmyndigheder for deres opgaver i forbindelse med udstedelse af køretøjstilladelser og EU-sikkerheds certificering i henhold til de relevante samarbejdsaftaler og med bestemmelserne i gennemførelsesretsakten vedrørende fastsættelse af gebyrer og afgifter.
- (34) Med hensyn til forebyggelse og håndtering af interessekonflikter er det afgørende, at agenturet optræder uvildigt, udviser integritet og sikrer høje faglige standarder. Der bør aldrig være legitim grund til at mistænke, at beslutninger kan påvirkes af interesser, der er i konflikt med agenturets rolle som et organ, der tjener Unionen som helhed, eller af private interesser eller tilknytninger hos en af agenturets ansatte, en udstationeret national ekspert eller et medlem af bestyrelsen eller klagenævnene, som skaber eller potentielt kan skabe en konflikt med den pågældende persons korrekte udøvelse af sine officielle pligter. Bestyrelsen bør derfor vedtage omfattende regler om interessekonflikter, som dækker hele agenturet. I disse regler bør der tages hensyn til Revisionsrettens henstillinger i særberetning nr. 15/2012.
- (35) Med henblik på at strømline beslutningsprocessen i agenturet og bidrage til at forbedre effektiviteten bør der indføres en tostrengt ledelsesstruktur. Derfor bør medlemsstaterne og Kommissionen være repræsenteret i en bestyrelse, der har de nødvendige beføjelser, herunder til at fastlægge budgettet og godkende agenturets programmeringsdokument. Bestyrelsen bør udstikke generelle retningslinjer for agenturets aktiviteter og inddrages tættere i overvågningen af agenturets aktiviteter med henblik på at styrke tilsynet med administrative og budgetmæssige spørgsmål. Der bør nedsættes et mindre forretningsudvalg, som har til opgave at forberede bestyrelsens møder på en hensigtsmæssig måde og støtte dens beslutningsproces. Forretningsudvalgets beføjelser bør fastsættes i et mandat, som bestyrelsen vedtager, og som, hvor det er relevant, bør omfatte udtalelser og foreløbige afgørelser, der derefter skal godkendes endeligt af bestyrelsen.
- (36) For at sikre gennemsigtighed i bestyrelsens afgørelser bør repræsentanter for den berørte sektor deltage i møderne, men uden stemmeret. Repræsentanterne for de forskellige interesser bør udnævnes af Kommissionen på grundlag af deres repræsentativitet på EU-plan for så vidt angår jernbanevirksomheder, infrastrukturforvaltere, jernbanesektoren, faglige organisationer, passagerer og godstransportkunder.
- (37) Det bør sikres, at de parter, der berøres af agenturets afgørelser, har ret til at søge de nødvendige retsmidler, som bør tilvejebringes på en uafhængig og upartisk måde. Der bør indføres en passende klageordning, således at den administrerende direktørs afgørelser kan indbringes for et særligt klagenævn.
- (38) I tilfælde af uenighed mellem agenturet og de nationale sikkerhedsmyndigheder om udstedelse af EU-sikkerheds-certifikater eller køretøjstilladelser bør der fastlægges en voldgiftsprocedure, så afgørelser træffes på samordnet og samarbejdsbaseret vis.
- (39) Et bredere strategisk perspektiv på agenturets aktiviteter vil lette planlægningen og forvaltningen af dets ressourcer på en mere effektiv måde og bidrage til at øge kvaliteten af dets arbejde. Dette bekræftes og styrkes ved Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1271/2013⁽¹⁾. Bestyrelsen bør derfor efter høring af de relevante interesser vedtage og med jævne mellemrum ajourføre et fælles programmeringsdokument, der indeholder det årlige og de flerårige arbejdsprogrammer.

(¹) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1271/2013 af 30. september 2013 om rammefinansforordningen for de organer, der er omhandlet i artikel 208 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 328 af 7.12.2013, s. 42).

- (40) Når en ny opgave vedrørende sikkerheden og interoperabiliteten i Unionens jernbanesystem pålægges agenturet efter vedtagelse af programmeringsdokumentet, bør bestyrelsen om nødvendigt ændre programmeringsdokumentet, så det indeholder denne nye opgave efter en analyse af indvirkningen i menneskelig og budgetmæssig henseende på ressourcerne.
- (41) Agenturets aktivitet bør være præget af gennemsigtighed. Europa-Parlamentet bør kunne føre en effektiv kontrol, og det bør derfor høres om udkastet til den flerårige del af agenturets programmeringsdokument samt have mulighed for at høre agenturets administrerende direktør og modtage årsrapporten om agenturets aktiviteter. Agenturet bør også anvende den relevante EU-lovgivning om aktindsigt.
- (42) Efterhånden som der de seneste år er blevet oprettet flere decentrale agenturer, er gennemsigtigheden af og kontrollen med forvaltningen af de EU-midler, som disse har fået bevilget, blevet forbedret, navnlig hvad angår opførelse af gebyrindtægter på budgettet, finanskontrol, beføjelser til at meddele decharge, bidrag til pensionsordninger og den interne budgetprocedure (adfærdskodeks). Tilsvarende bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽¹⁾ finde ubegrænset anvendelse på agenturet, som bør tiltræde den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽²⁾.
- (43) Agenturet bør aktivt fremme Unionens tilgang til sikkerhed og interoperabilitet i jernbanesystemet i sine forbindelser med internationale organisationer og tredjelande. Dette bør også inden for rammerne af agenturets kompetence omfatte fremme af gensidig adgang for Unionens jernbanevirksomheder til tredjelandes jernbanemarkeder og adgang for Unionens rullende materiel til tredjelandes net.
- (44) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning for så vidt angår undersøgelse af udkast til nationale forskrifter og eksisterende nationale forskrifter, overvågning af de nationale sikkerhedsmyndigheder og de bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer, fastsættelse af klagenævnenes forretningsorden samt fastsættelse af de gebyrer og afgifter, som agenturet kan opkræve, bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽³⁾.
- (45) Målet for denne forordning, nemlig oprettelsen af et specialiseret organ, der skal udarbejde fælles løsninger på problemer vedrørende sikkerhed og interoperabilitet i jernbanesystemet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af arbejdsopgavernes kollektive karakter bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (46) Den interinstitutionelle arbejdsgruppe om EU's decentrale agenturer nåede i juli 2012 til enighed om en fælles erklæring og fælles tilgang, der har til formål at strømline agenturerens aktiviteter og forbedre deres resultater, og der bør derfor gennemføres en række principper om agenturets forvaltning i henhold hertil, så agenturet kan fungere korrekt.
- (47) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som især anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder —

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL 1

PRINCIPPER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning oprettes Den Europæiske Unions Jernbaneagentur (»agenturet«).
2. Denne forordning fastsætter bestemmelser om:
 - a) agenturets oprettelse og opgaver
 - b) medlemsstaternes opgaver i forbindelse med denne forordning.
3. Denne forordning støtter oprettelsen af et fælles europæisk jernbaneområde og navnlig målene vedrørende:
 - a) interoperabiliteten i Unionens jernbanesystem som fastsat i direktiv (EU) 2016/797
 - b) sikkerheden i Unionens jernbanesystem som fastsat i direktiv (EU) 2016/798
 - c) certificeringen af lokomotivførere, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/59/EF ⁽¹⁾.

Artikel 2

Agenturets mål

Agenturets mål er at bidrage til videreudviklingen af og et effektivt fungerende fælles europæisk jernbaneområde uden grænser ved at sikre et højt sikkerhedsniveau og en høj grad af interoperabilitet i jernbanesystemet, samtidig med at det forbedrer jernbanesektorens konkurrenceevne. Navnlig skal agenturet i tekniske spørgsmål bidrage til gennemførelsen af EU-lovgivning ved at udvikle en fælles strategi for sikkerhed i Unionens jernbanesystem og forbedre interoperabiliteten i Unionens jernbanesystem.

Agenturets yderligere mål er at følge udviklingen i de nationale jernbaneforskrifter med henblik på at støtte de nationale myndigheders indsats inden for sikkerhed og interoperabilitet i jernbanesystemet og at fremme optimeringen af procedurer.

Når det er fastsat i direktiv (EU) 2016/797 og direktiv (EU) 2016/798, fungerer agenturet som Unionens myndighed med ansvar for udstedelse af tilladelser til at bringe jernbanekøretøjer og typer af jernbanekøretøjer i omsætning og for udstedelse af EU-sikkerhedscertifikater til jernbanevirksomheder.

Under forfølgelsen af disse mål tager agenturet fuldt ud hensyn til Unionens udvidelse og de specifikke problemer, der er knyttet til jernbaneforbindelserne med tredjelande.

Artikel 3

Retlig status

1. Agenturet er et EU-organ, der har status som juridisk person.
2. Agenturet har i hver medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som vedkommende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Agenturet kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager.
3. Agenturet repræsenteres af sin administrerende direktør.
4. Agenturet har enekompetence for så vidt angår de funktioner og beføjelser, som det har fået tildelt.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/59/EF af 23. oktober 2007 om certificering af lokomotivførere, der fører lokomotiver og tog på jernbanenettet i Fællesskabet (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 51).

*Artikel 4***Agenturets virksomhed**

Agenturet kan:

- a) rette henstillinger til Kommissionen vedrørende anvendelsen af artikel 13, 15, 17, 19, 35, 36 og 37
- b) rette henstillinger til medlemsstaterne vedrørende anvendelsen af artikel 34
- c) afgive udtalelser til Kommissionen i henhold til artikel 10, stk. 2, og artikel 42 og til de berørte myndigheder i medlemsstaterne i henhold til artikel 10, 25 og 26
- d) rette henstillinger til de nationale sikkerhedsmyndigheder i henhold til artikel 33, stk. 4
- e) vedtage afgørelser i henhold til artikel 14, 20, 21 og 22
- f) afgive udtalelser, som udgør acceptable måder at overholde bestemmelserne på, i henhold til artikel 19
- g) udstede tekniske dokumenter i henhold til artikel 19
- h) udstede auditrapporter i henhold til artikel 33 og 34
- i) udstede retningslinjer og andre ikkebindende dokumenter, der letter gennemførelsen af lovgivning om sikkerhed og interoperabilitet i jernbanesystemet i henhold til artikel 13, 19, 28, 32, 33 og 37.

KAPITEL 2

ARBEJDSMETODER

*Artikel 5***Nedsættelse og sammensætning af arbejdsgrupper og grupper**

1. Agenturet nedsætter et begrænset antal arbejdsgrupper med henblik på udarbejdelse af henstillinger og, hvor det er relevant, retningslinjer, navnlig vedrørende de tekniske specifikationer for interoperabilitet (»TSI'er«), de fælles sikkerhedsmål og de fælles sikkerhedsmetoder samt brug af de fælles sikkerhedsindikatorer.

Agenturet kan på anmodning af Kommissionen eller det udvalg, der er omhandlet i artikel 81 (»udvalget«), eller på eget initiativ efter at høring af Kommissionen nedsætte arbejdsgrupper i andre behørigt begrundede tilfælde.

Arbejdsgrupperne har en repræsentant for agenturet som formand.

2. Arbejdsgrupperne består af:

- repræsentanter, som de kompetente nationale myndigheder har udpeget til at deltage i arbejdsgrupperne
- fagfolk fra jernbanesektoren, som er udvalgt af agenturet på baggrund af de lister, der er omhandlet i stk. 3. Agenturet sikrer, at arbejdsgrupperne har passende repræsentation fra de dele af jernbanesektoren og de brugere, der eventuelt vil blive berørt af de foranstaltninger, som Kommissionen måtte foreslå på grundlag af henstillinger fra agenturet. Agenturet skal, hvor det er muligt, stræbe efter en ligelig geografisk repræsentation.

Agenturet kan om nødvendigt supplere arbejdsgrupperne med uafhængige eksperter og repræsentanter for internationale organisationer, som er anerkendt for deres kompetence på det pågældende område. Agenturets ansatte kan ikke udpeges til arbejdsgrupperne med undtagelse af arbejdsgruppernes formand, som skal være en repræsentant for agenturet.

3. Hvert af de repræsentative organer, der er omhandlet i artikel 38, stk. 4, sender agenturet en liste over de bedst kvalificerede eksperter, som har beføjelse til at repræsentere det i de enkelte arbejdsgrupper, og ajourfører denne liste, når der sker ændringer heraf.

4. Når de nævnte arbejdsgruppers arbejde har direkte indvirkning på arbejdsvilkår, sundhed og sikkerhed for arbejdstagerne i jernbanesektoren, deltager repræsentanter udpeget af de faglige organisationer på europæisk plan i de pågældende arbejdsgrupper som ordinære medlemmer.
5. Medlemmernes rejse- og opholdsudgifter afholdes af agenturet i overensstemmelse med de forskrifter og tariffer, som bestyrelsen vedtager.
6. Agenturet tager behørigt hensyn til resultaterne af det arbejde, der er udført i arbejdsgrupperne, når det udarbejder de henstillinger og retningslinjer, der er omhandlet i stk. 1.
7. Agenturet nedsætter grupper med henblik på artikel 24 og 29 og artikel 38, stk. 1.
8. Agenturet kan nedsætte grupper i henhold til artikel 38, stk. 4, og i behørigt begrundede tilfælde på anmodning af Kommissionen eller udvalget eller på eget initiativ.
9. Arbejdsgruppernes og gruppernes arbejde skal være præget af gennemsigtighed. Bestyrelsen vedtager arbejdsgruppernes og gruppernes forretningsorden, herunder regler for gennemsigtighed.

Artikel 6

Høring af arbejdsmarkedets parter

Når de i artikel 13, 15, 19 og 36 omhandlede opgaver har direkte indvirkning på det sociale miljø eller arbejdsvilkårene for arbejdstagere i sektoren, hører agenturet arbejdsmarkedets parter inden for rammerne af det sektordialogudvalg, der er oprettet i medfør af Kommissionens afgørelse 98/500/EF⁽¹⁾. I så fald kan arbejdsmarkedets parter reagere på disse høringer, forudsat at de gør dette inden tre måneder.

Disse høringer finder sted, inden agenturet retter sine henstillinger til Kommissionen. Agenturet tager behørigt hensyn til disse høringer og er til enhver tid rede til at komme med yderligere begrundelser for sine henstillinger. Agenturet sender udtalelserne fra sektordialogudvalget sammen med agenturets henstilling til Kommissionen, som videregiver dem til udvalget.

Artikel 7

Høring af godstransportkunderne og passagererne

Når de i artikel 13 og 19 omhandlede opgaver har direkte virkninger for godstransportkunderne og passagererne, hører agenturet de organisationer, der repræsenterer disse, herunder repræsentanter for personer med handicap og bevægelseshæmmede personer. I så fald kan disse organisationer reagere på disse høringer, forudsat at de gør dette inden tre måneder.

Listen over de organisationer, der skal høres, udarbejdes af Kommissionen med bistand fra udvalget.

Disse høringer finder sted, inden agenturet retter sine henstillinger til Kommissionen. Agenturet tager behørigt hensyn til disse høringer og er til enhver tid rede til at komme med yderligere begrundelser for sine henstillinger. Agenturet sender udtalelserne fra de berørte organisationer sammen med agenturets henstilling til Kommissionen, som videregiver dem til udvalget.

Artikel 8

Konsekvensanalyse

1. Agenturet gennemfører en konsekvensanalyse af sine henstillinger og udtalelser. Bestyrelsen vedtager en metode til udarbejdelse af konsekvensanalyser, der er baseret på den metode, som Kommissionen anvender. Agenturet samarbejder med Kommissionen med henblik på at sikre, at der tages behørigt hensyn til eventuelt relevant arbejde i Kommissionen. Agenturet skal klart udpege de antagelser, der ligger til grund for konsekvensanalysen, samt de anvendte datakilder i den rapport, som ledsager den enkelte henstilling.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 98/500/EF af 20. maj 1998 om oprettelse af sektordialogudvalg til fremme af dialogen mellem arbejdsmarkedets parter på europæisk plan (EFT L 225 af 12.8.1998, s. 27).

2. Inden agenturet medtager en aktivitet i programmeringsdokumentet, der vedtages af bestyrelsen i henhold til artikel 51, stk. 1, gennemfører det en tidlig konsekvensanalyse, hvori det angiver:

- a) problemstillingen og de mulige løsninger
- b) hvorvidt en specifik handling, herunder at agenturet retter en henstilling eller afgiver en udtalelse, er påkrævet
- c) agenturets forventede bidrag til løsningen af problemet.

Inden aktiviteter eller projekter medtages i programmeringsdokumentet, underkastes de en effektivitetsanalyse, både individuelt og i sammenhæng med hinanden, med henblik på at anvende agenturets budget og ressourcer bedst muligt.

3. Agenturet kan gennemføre en ex post-evaluering af lovgivningen baseret på dets henstillinger.
4. Medlemsstaterne stiller de oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre en konsekvensanalyse, til rådighed for agenturet, hvis de foreligger.

De repræsentative organer stiller på anmodning af agenturet de ikkefortrolige oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre konsekvensanalysen, til rådighed for agenturet.

Artikel 9

Undersøgelser

Hvis det kræves for udførelsen af opgaverne, iværksætter agenturet undersøgelser, efter behov med deltagelse af de arbejdsgrupper og grupper, der er omhandlet i artikel 5, og finansierer disse undersøgelser over sit budget.

Artikel 10

Udtalelser

1. På anmodning af et eller flere nationale tilsynsorganer, der er omhandlet i artikel 55 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU ⁽¹⁾, afgiver agenturet udtalelser, navnlig om sikkerheds- og interoperabilitetsaspekter i relation til sager, der forelægges dem.

2. På anmodning af Kommissionen afgiver agenturet udtalelser om ændringer af en hvilken som helst retsakt, der vedtages på grundlag af direktiv (EU) 2016/797 eller direktiv (EU) 2016/798, navnlig hvor der bliver gjort opmærksom på, at der kan være mangler.

3. Agenturet afgiver alle sine udtalelser, og navnlig de i stk. 2 omhandlede, så hurtigt som muligt og senest to måneder efter modtagelsen af anmodningen herom, medmindre andet er aftalt med den anmodende part. Disse udtalelser offentliggøres af agenturet senest en måned efter afgivelsen i en udgave, der er renset for enhver oplysning, der måtte udgøre en forretningshemmelighed.

Artikel 11

Tilsyn i medlemsstaterne

1. Med henblik på at udføre sine opgaver, navnlig dem, der er omhandlet i artikel 14, 20, 21, 25, 26, 31, 32, 33, 34, 35 og 42, og bistå Kommissionen med at opfylde sine forpligtelser i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), herunder navnlig vurderingen af den effektive gennemførelse af relevant EU-lovgivning, kan agenturet foretage tilsyn i medlemsstaterne i overensstemmelse med den politik, de arbejdsmetoder og de procedurer, som bestyrelsen har fastlagt.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 32).

2. Efter konsultationer med den berørte medlemsstat oplyser agenturet i god tid denne om det planlagte tilsyn, identiteten på de embedsmænd ved agenturet, der har til opgave at udføre tilsynet, datoen for tilsynets begyndelse samt den forventede varighed. De embedsmænd ved agenturet, der har til opgave at udføre tilsyn, udfører denne opgave efter forelæggelse af en skriftlig afgørelse fra den administrerende direktør med en beskrivelse af formålet med tilsynet.
3. De berørte medlemsstaters nationale myndigheder letter arbejdet for agenturets personale.
4. Agenturet udfærdiger en rapport for hvert af de i stk. 1 omhandlede tilsyn og sender den til Kommissionen og den berørte medlemsstat.
5. Denne artikel berører ikke de inspektioner, der er omhandlet i artikel 33, stk. 7, og artikel 34, stk. 6.
6. Udgifter til rejse, indlogering, ophold og andre udgifter afholdt af agenturets personale dækkes af agenturet.

Artikel 12

One-stop-shop

1. Agenturet opretter og forvalter et informations- og kommunikationssystem, der som minimum har følgende one-stop-shop-funktioner:
 - a) et enkelt kontaktpunkt, igennem hvilket ansøgeren indgiver sit ansøgningsdossier vedrørende typegodkendelse, køretøjsomsætningstilladelse og EU-sikkerhedscertifikat. Hvis anvendelses- eller driftsområdet er begrænset til et eller flere net i kun én medlemsstat, udformes det enkelte kontaktpunkt således, at det sikres, at ansøgeren vælger den myndighed, som den ønsker skal behandle ansøgningen om udstedelse af tilladelser eller EU-sikkerhedscertifikater for hele proceduren
 - b) en fælles platform til informationsudveksling, der giver agenturet og de nationale sikkerhedsmyndigheder oplysninger om alle ansøgninger om tilladelser og EU-sikkerhedscertifikater, trinnene i disse procedurer og resultaterne heraf samt, hvor det er relevant, klagenævnets anmodninger og afgørelser
 - c) en fælles platform til informationsudveksling, der giver agenturet og de nationale sikkerhedsmyndigheder oplysninger om anmodninger om agenturets godkendelse i overensstemmelse med artikel 19 i direktiv (EU) 2016/797 og ansøgninger om tilladelse til delsystemer for fast togkontrol- og signaludstyr, der omfatter udstyr til det europæiske togkontrolsystem (ETCS) og/eller udstyr til det globale mobilkommunikationssystem for jernbanedriften (GSM-R), trin i disse procedurer og resultaterne heraf samt, hvor det er relevant, klagenævnets anmodninger og afgørelser
 - d) et »system for tidlig varsling«, som er i stand til på et tidligt tidspunkt at identificere behovene for koordinering mellem afgørelser, som skal træffes af de nationale sikkerhedsmyndigheder og agenturet, i tilfælde af forskellige ansøgninger om ens tilladelser eller EU-sikkerhedscertifikater.
2. De tekniske og funktionelle specifikationer for den i stk. 1 omhandlede one-stop-shop udarbejdes i samarbejde med det netværk af nationale sikkerhedsmyndigheder, som er omhandlet i artikel 38, på grundlag af et udkast udarbejdet af agenturet under hensyntagen til resultaterne af en cost-benefit-analyse. På dette grundlag vedtager bestyrelsen de tekniske og funktionelle specifikationer samt en plan om oprettelse af one-stop-shoppen. One-stop-shoppen udformes med forbehold af de intellektuelle ejendomsrettigheder og den nødvendige fortrolighedsgrad samt under hensyntagen, hvis det er relevant, til de IT-applikationer og registre, som agenturet allerede har oprettet, f.eks. dem, der er omhandlet i artikel 37.
3. One-stop-shoppen skal være operationel senest den 16. juni 2019.

4. Agenturet overvåger de ansøgninger, der indgives gennem one-stop-shoppen, navnlig ved hjælp af det i stk. 1, litra d), omhandlede system for tidlig varsling. Hvis det konstateres, at der er indgivet forskellige ansøgninger om ens tilladelser eller EU-sikkerhedscertifikater, sikrer agenturet en passende opfølgning heraf, f.eks. ved at:

- a) underrette ansøgeren/ansøgerne om, at der findes en anden eller tilsvarende anmodning om tilladelse eller certifikat
- b) samarbejde med den relevante nationale sikkerhedsmyndighed med henblik på at sikre konsekvens i de afgørelser, som de nationale sikkerhedsmyndigheder og agenturet skal træffe. Hvis der ikke senest en måned efter samarbejdsprocessens indledning kan findes en gensidigt acceptabel løsning, henvises sagen til voldgift i klagenævnet som omhandlet i artikel 55, 61 og 62.

KAPITEL 3

AGENTURETS OPGAVER VEDRØRENDE JERNBANESIKKERHED

Artikel 13

Teknisk bistand — henstillinger om jernbanesikkerhed

1. Agenturet retter henstillinger til Kommissionen om de fælles sikkerhedsindikatorer, de fælles sikkerhedsmetoder og de fælles sikkerhedsmål, der er fastsat i artikel 5, 6 og 7 i direktiv (EU) 2016/798. Agenturet retter også henstillinger til Kommissionen om periodisk revision af de fælles sikkerhedsindikatorer, de fælles sikkerhedsmetoder og de fælles sikkerhedsmål.
2. Agenturet retter på anmodning af Kommissionen eller på eget initiativ henstillinger til Kommissionen om andre sikkerhedsforanstaltninger under hensyntagen til de indhøstede erfaringer.
3. Agenturet udsteder retningslinjer for at bistå de nationale sikkerhedsmyndigheder i forbindelse med tilsynet med jernbanevirksomheder, infrastrukturforvaltere og andre aktører i overensstemmelse med artikel 17 i direktiv (EU) 2016/798.
4. Agenturet kan rette henstillinger til Kommissionen om de fælles sikkerhedsmetoder vedrørende ethvert element i sikkerhedsledelsessystemet, der skal harmoniseres på EU-plan, i overensstemmelse med artikel 9, stk. 7, i direktiv (EU) 2016/798.
5. Agenturet kan udstede retningslinjer og andre ikkebindende dokumenter til fremme af gennemførelsen af lovgivning om jernbanesikkerhed, herunder ydelse af bistand til medlemsstaterne med hensyn til at identificere nationale forskrifter, der kan ophæves som følge af vedtagelsen og/eller revisionen af de fælles sikkerhedsmetoder, og retningslinjer for vedtagelse af nye nationale forskrifter eller ændringer af eksisterende nationale forskrifter. Agenturet kan også udstede retningslinjer om jernbanesikkerhed og sikkerhedscertificering, herunder lister over eksempler på bedste praksis, navnlig med hensyn til grænseoverskridende transport og infrastruktur.

Artikel 14

EU-sikkerhedscertifikater

Agenturet udsteder, fornyer, suspenderer og ændrer EU-sikkerhedscertifikater og samarbejder med de nationale sikkerhedsmyndigheder herom i henhold til artikel 10, 11 og 18 i direktiv (EU) 2016/798.

Agenturet begrænser eller tilbagekalder EU-sikkerhedscertifikater og samarbejder med de nationale sikkerhedsmyndigheder herom i henhold til artikel 17 i direktiv (EU) 2016/798.

Artikel 15

Vedligeholdelse af køretøjer

1. Agenturet bistår Kommissionen i forbindelse med systemet til certificering af enheder med ansvar for vedligeholdelse, i henhold til artikel 14, stk. 7, i direktiv (EU) 2016/798.

2. Agenturet retter henstillinger til Kommissionen, jf. artikel 14, stk. 8, i direktiv (EU) 2016/798.
3. Agenturet undersøger de alternative foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 15 i direktiv (EU) 2016/798, og inkluderer resultatet af sin analyse i den rapport, der er omhandlet i artikel 35, stk. 4, i denne forordning.
4. Agenturet støtter og, hvis det anmodes herom, koordinerer de nationale sikkerhedsmyndigheder i forbindelse med tilsynet med enheder med ansvar for vedligeholdelse, jf. artikel 17, stk. 1, andet afsnit, litra c), i direktiv (EU) 2016/798.

Artikel 16

Samarbejde med de nationale undersøgelsesorganer

Agenturet samarbejder med de nationale undersøgelsesorganer i overensstemmelse med artikel 20, stk. 3, artikel 22, stk. 1, 2, 5 og 7, og artikel 26 i direktiv (EU) 2016/798.

Artikel 17

Jernbanebefordring af farligt gods

Agenturet følger udviklingen i lovgivningen om jernbanebefordring af farligt gods som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF ⁽¹⁾ og sikrer sammen med Kommissionen, at denne udvikling er i overensstemmelse med lovgivningen om sikkerhed og interoperabilitet i jernbanesystemet, navnlig de væsentlige krav. Agenturet bistår Kommissionen med henblik herpå og kan rette henstillinger på Kommissionens anmodning eller på eget initiativ.

Artikel 18

Udveksling af oplysninger om sikkerhedsrelaterede ulykker

Agenturet fremmer udveksling af oplysninger om sikkerhedsrelaterede ulykker, hændelser og nærvedhændelser under hensyntagen til erfaringerne fra de aktører i jernbanesektoren, der er omhandlet i artikel 4 i direktiv (EU) 2016/798. Denne udveksling af oplysninger skal føre til udvikling af bedste praksis på medlemsstatsniveau.

KAPITEL 4

AGENTURETS OPGAVER VEDRØRENDE INTEROPERABILITET

Artikel 19

Teknisk bistand vedrørende interoperabilitet i jernbanesystemet

1. Agenturet:
 - a) retter henstillinger til Kommissionen om TSI'erne og revisionen af disse i overensstemmelse med artikel 5 i direktiv (EU) 2016/797
 - b) retter henstillinger til Kommissionen om skabelonerne til erklæringen om »EF«-verifikation og til dokumenterne i det tekniske dossier, der skal ledsage den, jf. artikel 15, stk. 9, i direktiv (EU) 2016/797
 - c) retter henstillinger til Kommissionen om specifikationer for registre og revisionen af disse, jf. artikel 47, 48 og 49 i direktiv (EU) 2016/797
 - d) afgiver udtalelser, der udgør acceptable måder at overholde bestemmelserne på i forbindelse med mangler i TSI'erne, i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, i direktiv (EU) 2016/797, og videregiver disse udtalelser til Kommissionen

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF af 24. september 2008 om indlandstransport af farligt gods (EUT L 260 af 30.9.2008, s. 13).

- e) afgiver på anmodning af Kommissionen udtalelser til denne om anmodninger fra medlemsstaterne vedrørende undladelse af at anvende TSI'er i overensstemmelse med artikel 7 i direktiv (EU) 2016/797
 - f) udsteder tekniske dokumenter i overensstemmelse med artikel 4, stk. 8, i direktiv (EU) 2016/797
 - g) træffer en afgørelse om godkendelse før et udbud vedrørende fast ERTMS-udstyr for at sikre harmoniseret gennemførelse af ERTMS i Unionen i henhold til artikel 19 i direktiv (EU) 2016/797
 - h) retter henstillinger til Kommissionen om uddannelse og certificering af togpersonale, der varetager sikkerhedskritiske opgaver
 - i) udsteder detaljerede retningslinjer for standarder til de relevante europæiske standardiseringsorganer til supplerung af det mandat, som Kommissionen har givet dem
 - j) retter henstillinger til Kommissionen om arbejdsbetingelserne for alt personale, der udfører sikkerhedskritiske opgaver
 - k) retter henstillinger til Kommissionen om harmoniserede standarder, der skal udvikles af europæiske standardiseringsorganer, og standarder vedrørende ombyttelige reservedele, som kan forbedre sikkerheden og interoperabiliteten i Unionens jernbanesystem
 - l) retter, hvor det er relevant, henstillinger til Kommissionen om sikkerhedskritiske komponenter.
2. Når agenturet udarbejder udkast til de henstillinger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b), c), h), k) og l), skal det:
- a) sikre, at TSI'erne og specifikationerne for registre er tilpasset de tekniske fremskridt, markedsudviklingen og de samfundsmæssige krav
 - b) sikre, at udviklingen og ajourføringen af TSI'erne samordnes med udviklingen af de for interoperabilitet nødvendige europæiske standarder, og holde den nødvendige kontakt med de europæiske standardiseringsorganer
 - c) hvor det er hensigtsmæssigt, deltage som observatør i de relevante arbejdsgrupper, der er nedsat af anerkendte standardiseringsorganer.
3. Agenturet kan udstede retningslinjer og andre ikkebindende dokumenter til fremme af gennemførelsen af lovgivning om interoperabilitet i jernbanesystemet, herunder bistand til medlemsstaterne med hensyn til at identificere nationale forskrifter, der kan ophæves som følge af vedtagelsen eller revisionen af TSI'er.
4. Såfremt interoperabilitetskomponenter ikke er i overensstemmelse med de væsentlige krav, bistår agenturet Kommissionen i overensstemmelse med artikel 11 i direktiv (EU) 2016/797.

Artikel 20

Tilladelser til at bringe køretøjer i omsætning

Agenturet udsteder tilladelser til at bringe jernbanekøretøjer i omsætning og tillægges beføjelse til at forny, ændre, suspendere og tilbagekalde tilladelser, som det har udstedt. Med henblik herpå samarbejder agenturet med de nationale sikkerhedsmyndigheder i overensstemmelse med artikel 21 i direktiv (EU) 2016/797.

Artikel 21

Tilladelser til at bringe køretøjstyper i omsætning

Agenturet udsteder tilladelser til at bringe køretøjstyper i omsætning og tillægges beføjelse til at forny, ændre, suspendere og tilbagekalde tilladelser, som det har udstedt, i overensstemmelse med artikel 24 i direktiv (EU) 2016/797.

Artikel 22

Ibrugtagning af delsystemer for fast togkontrol- og signaludstyr

Agenturet kontrollerer før et udbud vedrørende fast ERTMS-udstyr, at de tekniske løsninger er i fuld overensstemmelse med de relevante TSI'er og dermed er fuldt interoperable, og træffer en afgørelse om godkendelse i overensstemmelse med artikel 19 i direktiv (EU) 2016/797.

*Artikel 23***Trafiktelematik**

1. I sin egenskab af systemmyndighed sikrer agenturet en koordineret udvikling af trafiktelematik i Unionen i overensstemmelse med de relevante TSI'er. Med henblik herpå vedligeholder, overvåger og forvalter agenturet de tilsvarende krav vedrørende delsystemer.
2. Agenturet fastsætter, offentliggør og anvender en procedure for forvaltning af anmodninger om ændringer af specifikationer for trafiktelematikken. Med henblik herpå opretter, fører og ajourfører agenturet et register over anmodninger om ændringer af sådanne specifikationer og disses status ledsaget af de relevante begrundelser.
3. Agenturet udvikler og vedligeholder de tekniske værktøjer til brug ved forvaltningen af de forskellige versioner af specifikationer for trafiktelematikken og bestræber sig på at sikre kompatibiliteten bagud.
4. Agenturet bistår Kommissionen ved overvågningen af udbredelsen af specifikationer for trafiktelematikken i overensstemmelse med de relevante TSI'er.

*Artikel 24***Bistand til bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer**

1. Agenturet bistår de bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer som omhandlet i artikel 30 i direktiv (EU) 2016/797 i deres arbejde. Denne bistand omfatter navnlig spørgsmålet om udarbejdelse af retningslinjer for vurderingen af en interoperabilitetskomponents overensstemmelse eller anvendelsegnethed som omhandlet i artikel 9 i direktiv (EU) 2016/797 og om retningslinjer for »EF«-verifikationsproceduren, som omhandlet i artikel 10 og 15 i direktiv (EU) 2016/797.
2. Agenturet kan lette samarbejdet mellem bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer i overensstemmelse med artikel 44 i direktiv (EU) 2016/797 og kan navnlig fungere som teknisk sekretariat for deres koordineringsgruppe.

KAPITEL 5

AGENTURETS OPGAVER VEDRØRENDE NATIONALE FORSKRIFTER

*Artikel 25***Undersøgelse af udkast til nationale forskrifter**

1. Inden to måneder efter modtagelsen heraf undersøger agenturet de udkast til nationale forskrifter, som det forelægges i henhold til artikel 8, stk. 4, i direktiv (EU) 2016/798 og artikel 14, stk. 5, i direktiv (EU) 2016/797. Hvis det er nødvendigt med oversættelse, eller hvis udkastet til den nationale forskrift er omfattende eller komplekst, kan agenturet forlænge denne tidsfrist med op til yderligere tre måneder med forbehold af medlemsstatens samtykke. Agenturet og den berørte medlemsstat kan dog under ekstraordinære omstændigheder i fællesskab beslutte at forlænge denne tidsfrist yderligere.

I løbet af denne periode udveksler agenturet relevante oplysninger med den berørte medlemsstat, hører de relevante interessenter, hvor det er hensigtsmæssigt, og underretter derefter medlemsstaten om resultatet af undersøgelsen.

2. Såfremt agenturet efter at have gennemført undersøgelsen i stk. 1 mener, at udkastet til de nationale forskrifter gør det muligt at opfylde de væsentlige krav til interoperabilitet i jernbanesystemet, at overholde de gældende fælles sikkerhedsmetoder og TSI'er og at opfylde de fælles sikkerhedsmål, og at de ikke medfører vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af jernbanetransportoperationer mellem medlemsstaterne, underretter agenturet Kommissionen og den berørte medlemsstat om sin positive vurdering. I så tilfælde kan Kommissionen godkende forskrifterne i det i artikel 27 omhandlede IT-system. Hvis agenturet senest to måneder efter modtagelsen af udkastet til den nationale forskrift eller inden for den forlængede tidsfrist, som er aftalt i overensstemmelse med stk. 1, ikke har underrettet Kommissionen og den berørte medlemsstat om sin vurdering, kan medlemsstaten udstede forskriften, jf. dog artikel 26.

3. Hvis undersøgelsen i stk. 1 fører til en negativ vurdering af forskriften, underretter agenturet den berørte medlemsstat og beder den tilkendegive sin holdning til den pågældende vurdering. Hvis agenturet efter denne udveksling af synspunkter med den berørte medlemsstat opretholder sin negative vurdering, skal agenturet inden for en periode på højst en måned:

- a) afgive en udtalelse til den berørte medlemsstat og begrunde, hvorfor den eller de pågældende nationale forskrifter ikke bør træde i kraft og/eller anvendes, og
- b) underrette Kommissionen om sin negative vurdering og begrunde, hvorfor den eller de pågældende nationale forskrifter ikke bør træde i kraft og/eller anvendes.

Dette berører ikke en medlemsstats ret til at vedtage en ny national forskrift i overensstemmelse med artikel 8, stk. 3, litra c), i direktiv (EU) 2016/798 eller artikel 14, stk. 4, litra b), i direktiv (EU) 2016/797.

4. Den berørte medlemsstat underretter Kommissionen om sin holdning til den i stk. 3 omhandlede udtalelse inden for to måneder, herunder sin begrundelse i tilfælde af uenighed.

Hvis den givne begrundelse ikke anses for at være fyldestgørende, eller hvis der ikke foreligger sådanne oplysninger, og medlemsstaten vedtager den pågældende nationale forskrift uden at tage tilstrækkeligt hensyn til den i stk. 3 omhandlede udtalelse, kan Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtage en afgørelse rettet til den berørte medlemsstat, hvori den anmoder den om at ændre eller ophæve denne forskrift. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 81, stk. 2.

Artikel 26

Undersøgelse af eksisterende nationale forskrifter

1. Inden to måneder efter modtagelsen heraf undersøger agenturet de nationale forskrifter, der er meddelt i henhold til artikel 14, stk. 6, i direktiv (EU) 2016/797 og artikel 8, stk. 6, i direktiv (EU) 2016/798. Hvis det er nødvendigt med oversættelse, eller hvis den nationale forskrift er omfattende eller kompleks, kan agenturet anmode om forlængelse af denne tidsfrist med op til yderligere tre måneder med forbehold af medlemsstatens samtykke. Agenturet og den berørte medlemsstat kan dog under ekstraordinære omstændigheder i fællesskab beslutte at forlænge denne tidsfrist yderligere.

I løbet af denne periode udveksler agenturet relevante oplysninger med den berørte medlemsstat og underretter den derefter om resultatet af undersøgelsen.

2. Såfremt agenturet, efter at have gennemført undersøgelsen i stk. 1, mener, at de nationale forskrifter gør det muligt at opfylde de væsentlige krav til interoperabilitet i jernbanesystemet, at overholde de gældende fælles sikkerhedsmetoder og TSI'er og at opfylde de fælles sikkerhedsmål, og at de ikke medfører vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af jernbanetransportoperationer mellem medlemsstaterne, underretter agenturet Kommissionen og den berørte medlemsstat om sin positive vurdering. I så tilfælde kan Kommissionen godkende forskrifterne i det i artikel 27 omhandlede IT-system. Hvis agenturet senest to måneder efter modtagelsen af de nationale forskrifter eller inden for den forlængede tidsfrist, som er aftalt i overensstemmelse med stk. 1, ikke har underrettet Kommissionen og den berørte medlemsstat, forbliver forskriften gyldig.

3. Hvis undersøgelsen i stk. 1 fører til en negativ vurdering af forskriften, underretter agenturet den berørte medlemsstat og beder den tilkendegive sin holdning til den pågældende vurdering. Hvis agenturet efter denne udveksling af synspunkter med den berørte medlemsstat opretholder sin negative vurdering, skal agenturet inden for en periode på højst en måned:

- a) afgive en udtalelse til den berørte medlemsstat, hvori det angives, at den eller de pågældende nationale forskrifter har været genstand for en negativ vurdering, og begrundes, hvorfor den eller de pågældende forskrifter bør ændres eller ophæves, og
- b) underrette Kommissionen om sin negative vurdering og begrunde, hvorfor den eller de pågældende nationale forskrifter bør ændres eller ophæves.

4. Den berørte medlemsstat underretter Kommissionen om sin holdning til den i stk. 3 omhandlede udtalelse inden for to måneder, herunder sin begrundelse i tilfælde af uenighed. Hvis den givne begrundelse ikke anses for at være fyldestgørende, eller hvis der ikke foreligger sådanne oplysninger, kan Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtage en afgørelse rettet til den berørte medlemsstat, hvori den anmoder den om at ændre eller ophæve den pågældende nationale forskrift. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 81, stk. 2.

5. Uanset stk. 3 og 4 kan Kommissionen i tilfælde af hastende forebyggende foranstaltninger, hvis den i stk. 1 omhandlede undersøgelse fører til en negativ vurdering, og hvis den berørte medlemsstat ikke har ændret eller ophævet den pågældende nationale forskrift senest to måneder efter modtagelsen af agenturets udtalelse, vedtage en afgørelse, ved hjælp af gennemførelsesretsakter, hvori den anmoder medlemsstaten om at ændre eller ophæve denne forskrift. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 81, stk. 2.

I tilfælde af en positiv vurdering fra agenturet, og hvis den pågældende nationale forskrift påvirker mere end en medlemsstat, træffer Kommissionen i samarbejde med agenturet og medlemsstaterne passende foranstaltninger, herunder om nødvendigt revision af de fælles sikkerhedsmetoder og TSI'erne.

6. Den i stk. 2, 3 og 4 omhandlede procedure finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor agenturet får kendskab til, at en national forskrift, uanset om den er meddelt eller ej, er overflødig, i strid med de fælles sikkerhedsmetoder, de fælles sikkerhedsmål, TSI'erne eller enhver anden EU-lovgivning på jernbaneanrådet eller skaber en urimelig hindring for det fælles jernbanemarked.

Artikel 27

IT-system til brug ved meddelelse og klassifikation af nationale forskrifter

1. Agenturet vedligeholder et særligt IT-system, der indeholder de nationale forskrifter som omhandlet i artikel 25 og 26, og de acceptable nationale midler til efterlevelse som omhandlet i artikel 2, nr. 34), i direktiv (EU) 2016/797. Agenturet gør dem tilgængelige for interessenterne med henblik på konsultation, hvor det er relevant.

2. Medlemsstaterne meddeler agenturet og Kommissionen de i artikel 25, stk. 1, og artikel 26, stk. 1, omhandlede nationale forskrifter ved hjælp af det IT-system, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1. Agenturet offentliggør de pågældende forskrifter i dette IT-system, herunder status over behandlingen heraf og, når dette foreligger, det positive eller negative resultat af vurderingen, og bruger det pågældende IT-system med henblik på underretning af Kommissionen, jf. artikel 25 og 26.

3. Agenturet udfører en teknisk undersøgelse af de eksisterende nationale forskrifter, der er omhandlet i den tilgængelige nationale lovgivning, og som fra den 15. juni 2016 er opført i dens database over referencedokumenter. Agenturet klassificerer de meddelte nationale forskrifter i henhold til artikel 14, stk. 10, i direktiv (EU) 2016/797. Hertil anvender agenturet det i nærværende artikels stk. 1 omhandlede IT-system.

4. Agenturet klassificerer de meddelte nationale forskrifter i henhold til artikel 8 i og bilag I til direktiv (EU) 2016/798 under hensyntagen til udviklingen i EU-lovgivningen. Til dette formål udvikler agenturet et værktøj til forvaltning af forskrifter, som medlemsstaterne anvender til at forenkle deres systemer af nationale forskrifter. Agenturet anvender det i nærværende artikels stk. 1 omhandlede IT-system til offentliggørelse af værktøjet.

KAPITEL 6

AGENTURETS OPGAVER VEDRØRENDE EUROPEAN RAIL TRAFFIC MANAGEMENT SYSTEM (ERTMS)

Artikel 28

Systemmyndighed for ERTMS

1. I sin egenskab af systemmyndighed sikrer agenturet en koordineret udvikling af ERTMS inden for Unionen i overensstemmelse med de relevante TSI'er. Med henblik herpå vedligeholder, overvåger og forvalter agenturet de tilsvarende krav vedrørende delsystemer, herunder de tekniske specifikationer for ETCS og GSM-R.

2. Agenturet fastsætter, offentliggør og anvender en procedure for forvaltning af anmodninger om ændringer af ERTMS-specifikationer. Med henblik herpå opretter, fører og ajourfører agenturet et register over anmodninger om ændringer af ERTMS-specifikationer og disses status ledsaget af de relevante begrundelser.

3. Udviklingen af nye versioner af de tekniske specifikationer for ERTMS må ikke være til skade for udbredelsen af ERTMS, stabiliteten af de specifikationer, der er nødvendige for at optimere fremstillingen af ERTMS-udstyr, udbyttet af jernbanevirksomhedernes, infrastrukturforvalternes og ihændehavernes investeringer og den effektive planlægning af udbredelsen af ERTMS.
4. Agenturet udvikler og vedligeholder de tekniske værktøjer til forvaltningen af de forskellige versioner af ERTMS for at sikre, at net og køretøjer, der er udstyret med forskellige versioner, er teknisk og driftsmæssigt kompatible, og for at fastsætte incitamentet til hurtig og samordnet gennemførelse af de gældende versioner.
5. Agenturet sikrer i overensstemmelse med artikel 5, stk. 10, i direktiv (EU) 2016/797, at på hinanden følgende versioner af ERTMS-udstyr er teknisk kompatible med tidligere versioner.
6. Agenturet udarbejder og formidler relevante retningslinjer for gennemførelse og forklarende dokumentation i forbindelse med de tekniske specifikationer for ERTMS til interessenterne.

Artikel 29

ERTMS-gruppen bestående af bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer

1. Agenturet nedsætter og er formand for en ERTMS-gruppe bestående af bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer som omhandlet i artikel 30, stk. 7, i direktiv (EU) 2016/797.

Gruppen kontrollerer, at proceduren for vurderingen af en interoperabilitetskomponents overensstemmelse eller anvendelseegnethed som omhandlet i artikel 9 i direktiv (EU) 2016/797, og de »EF«-verifikationsprocedurer, der er omhandlet i artikel 10 i direktiv (EU) 2016/797, og som er udført af bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer, er anvendt ensartet.

2. Hvert år aflægger agenturet rapport til Kommissionen om gruppens aktiviteter, jf. stk. 1, herunder ved hjælp af mødestatistikker for de bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganers repræsentanter i gruppen.
3. Agenturet evaluerer gennemførelsen af proceduren for overensstemmelsesvurderingen af interoperabilitetskomponenter og »EF«-verifikationsproceduren for ERTMS-udstyr og forelægger hvert andet år Kommissionen en rapport, der i relevant omfang indeholder henstillinger om forbedringer.

Artikel 30

Kompatibilitet mellem mobile og faste ERTMS-delsystemer

1. Agenturet skal beslutte at:
 - a) uden at dette berører artikel 21, stk. 5, i direktiv (EU) 2016/797, og inden udstedelsen af en tilladelse til at bringe et køretøj udstyret med et mobilt ERTMS-delsystem i omsætning, rådgive ansøgerne på deres anmodning om den tekniske kompatibilitet mellem mobile og faste ERTMS-delsystemer
 - b) uden at dette berører artikel 17 i direktiv (EU) 2016/798, og efter udstedelsen af en tilladelse til at bringe et køretøj udstyret med et mobilt ERTMS-delsystem i omsætning, rådgive jernbanevirksomhederne på deres anmodning inden ibrugtagning af et køretøj udstyret med et mobilt ERTMS-delsystem om den driftsmæssige kompatibilitet mellem mobile og faste ERTMS-delsystemer.

Men henblik på dette stykke samarbejder agenturet med de relevante nationale sikkerhedsmyndigheder.

2. Hvis agenturet, inden den nationale sikkerhedsmyndighed udsteder en tilladelse, bliver klar over eller af ansøgeren gennem one-stop-shoppen, jf. artikel 19, stk. 6, i direktiv (EU) 2016/797 underrettes om, at et projekts projektering eller specifikation er blevet ændret, efter at agenturet havde udstedt en godkendelse i overensstemmelse med artikel 19 i direktiv (EU) 2016/797, og at der er risiko for manglende teknisk og driftsmæssig kompatibilitet mellem det faste ERTMS-delsystem og køretøjer udstyret med ERTMS, samarbejder det med de berørte parter, herunder ansøgeren og den relevante nationale sikkerhedsmyndighed, om at finde en gensidigt acceptabel løsning. Hvis der ikke senest en måned efter samarbejdsprocessens indledning kan findes en gensidigt acceptabel løsning, henvises sagen til voldgift i klagenævnet.

3. Finder agenturet, efter at den nationale sikkerhedsmyndighed har udstedt en tilladelse, at der er risiko for manglende teknisk eller driftsmæssig kompatibilitet mellem de relevante net og køretøjer, der er udstyret med ERTMS-udstyr, samarbejder den nationale sikkerhedsmyndighed og agenturet med alle berørte parter om straks at finde en gensidigt acceptabel løsning. I så fald underretter agenturet Kommissionen herom.

Artikel 31

Bistand til udbredelsen af ERTMS og til ERTMS-projekter

1. Agenturet bistår Kommissionen ved overvågningen af udbredelsen af ERTMS i overensstemmelse med den gældende europæiske udbygningsplan. Det fremmer på Kommissionens anmodning koordineringen af udbredelsen af ERTMS langs de transeuropæiske transportkorridorer og korridorerne for jernbanegods, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 913/2010 ⁽¹⁾.

2. Agenturet sikrer, at der gennemføres en teknisk opfølgning på EU-finansierede projekter vedrørende udbredelsen af ERTMS, herunder, hvis dette er muligt og uden at skabe unødigt forsinkelse af proceduren, analyser af udbudsmateriale i forbindelse med udbudsrunder. Agenturet bistår desuden om nødvendigt modtagerne af disse EU-midler for at sikre, at de tekniske løsninger, der er anvendt på disse projekter, fuldt ud overholder de TSI'er, der vedrører togkontrol- og signaludstyr, og dermed er fuldt interoperable.

Artikel 32

Akkreditering af laboratorier

1. Agenturet støtter, navnlig i form af retningslinjer for akkrediteringsorganerne, en harmonisering af akkrediteringen af ERTMS-laboratorier, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 ⁽²⁾.

2. Agenturet underretter medlemsstaterne og Kommissionen om tilfælde af manglende overensstemmelse med kravene i forordning (EF) nr. 765/2008 i forbindelse med akkreditering af ERTMS-laboratorier.

3. Agenturet kan deltage som observatør i de peerevalueringer, der kræves i henhold til forordning (EF) nr. 765/2008.

KAPITEL 7

AGENTURETS OPGAVER VEDRØRENDE OVERVÅGNINGEN AF DET FÆLLES EUROPÆISKE JERNBANEOMRÅDE

Artikel 33

Overvågning af de nationale sikkerhedsmyndigheders resultater og beslutningstagning

1. Med henblik på at udføre sine opgaver og bistå Kommissionen med at opfylde sine forpligtelser i henhold til TEUF overvåger agenturet på vegne af Kommissionen de nationale sikkerhedsmyndigheders resultater og beslutningstagning ved hjælp af audits og inspektioner.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 913/2010 af 22. september 2010 om et europæisk banenet med henblik på konkurrencebaseret godstransport (EUT L 276 af 20.10.2010, s. 22).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

2. Agenturet har ret til at auditere:
 - a) de nationale sikkerhedsmyndigheders evne til at udføre opgaver vedrørende sikkerheden og interoperabiliteten i jernbanesystemet, og
 - b) effektiviteten af den overvågning, som de nationale sikkerhedsmyndigheder foretager af aktørernes sikkerhedsledelses-systemer, jf. artikel 17 i direktiv (EU) 2016/798.

Bestyrelsen vedtager politikken, arbejdsmetoderne, procedurerne og de praktiske gennemførelsesbestemmelser for dette stykke, herunder, når det er relevant, bestemmelser vedrørende høring af medlemsstaterne inden offentliggørelsen af oplysninger.

Agenturet fremmer inddragelse i auditørholdet af kvalificerede auditører fra nationale sikkerhedsmyndigheder, der ikke er underkastet den aktuelle audit. Med henblik på dette opstiller agenturet en liste over kvalificerede auditører og giver dem den eventuelle fornødne oplæring.

3. Agenturet udarbejder auditrapporter og sender dem til de berørte nationale sikkerhedsmyndigheder, til den berørte medlemsstat og til Kommissionen. Hver auditrapport indeholder navnlig en liste over de mangler, som agenturet har konstateret, og henstillinger om forbedringer.

4. Såfremt agenturet vurderer, at de i stk. 3 omhandlede mangler forhindrer den berørte nationale sikkerhedsmyndighed i effektivt at udføre sine opgaver inden for sikkerhed og interoperabilitet i jernbanesystemet, retter agenturet henstilling til den nationale sikkerhedsmyndighed om at træffe de fornødne foranstaltninger inden for en i fællesskab aftalt tidsfrist under hensyntagen til manglens alvor. Agenturet holder den berørte medlemsstat underrettet om en sådan henstilling.

5. Hvis den nationale sikkerhedsmyndighed er uenig i agenturets henstillinger, jf. stk. 4, eller ikke træffer de fornødne foranstaltninger, jf. stk. 4, eller hvis den nationale sikkerhedsmyndighed ikke har afgivet noget svar på agenturets henstillinger inden for tre måneder efter modtagelsen heraf, underretter agenturet Kommissionen herom.

6. Kommissionen underretter den berørte medlemsstat om sagen og beder den tilkendegive sin holdning til den i stk. 4 omhandlede henstilling. Hvis de afgivne svar ikke anses for at være fyldestgørende, eller hvis medlemsstaten ikke har afgivet noget svar inden for tre måneder efter modtagelsen af Kommissionens anmodning, kan Kommissionen inden for en frist på seks måneder træffe passende tiltag vedrørende de skridt, der skal iværksættes som følge af auditten, hvis det er relevant.

7. Agenturet har ret til at gennemføre på forhånd anmeldte inspektioner hos de nationale sikkerhedsmyndigheder for at kontrollere bestemte aktivitets- og indsatsområder, og navnlig for at gennemgå dokumenter, processer og optegnelser vedrørende deres opgaver, jf. direktiv (EU) 2016/798. Disse inspektioner kan gennemføres på ad hoc-basis eller i henhold til en plan, som agenturet udarbejder. En inspektion varer maksimalt to dage. Medlemsstaternes nationale myndigheder letter arbejdet for agenturets personale. Agenturet forelægger Kommissionen, den berørte medlemsstat og den berørte nationale sikkerhedsmyndighed en rapport efter hver inspektion.

Politikken, arbejdsmetoderne og proceduren for inspektionerne vedtages af bestyrelsen.

Artikel 34

Overvågning af bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer

1. Med henblik på artikel 41 i direktiv (EU) 2016/797 støtter agenturet Kommissionen i overvågningen af de bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer ved at yde bistand til akkrediteringsorganer og de relevante nationale myndigheder og gennem audits og inspektioner, jf. stk. 2-6.

2. Agenturet støtter, via den europæiske akkrediteringsinfrastruktur, der er anerkendt i henhold til artikel 14 i forordning (EF) nr. 765/2008, en harmoniseret akkreditering af bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer, navnlig ved at yde akkrediteringsorganerne passende vejledning om evalueringskriterier og procedurer til vurdering af, om de bemyndigede organer opfylder kravene i kapitel VI i direktiv (EU) 2016/797.

3. For så vidt angår bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer, der ikke er akkrediteret i henhold til artikel 27 i direktiv (EU) 2016/797, kan agenturet auditere deres evne til at opfylde kravene fastsat i artikel 30 i direktiv (EU) 2016/797. Proceduren for gennemførelse af audits vedtages af bestyrelsen.

4. Agenturet udarbejder auditrapporter, der dækker de i stk. 3 omhandlede aktiviteter, og sender dem til de berørte bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer, til den berørte medlemsstat og til Kommissionen. Hver auditrapport indeholder navnlig en liste over de mangler, som agenturet har konstateret, og henstillinger om forbedringer. Såfremt agenturet vurderer, at disse mangler forhindrer det berørte bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorgan i effektivt at udføre sine opgaver inden for interoperabilitet i jernbanesystemet, vedtager agenturet en henstilling, hvori det anmoder den medlemsstat, som det bemyndigede organ er etableret i, om at træffe de fornødne foranstaltninger inden for en i fællesskab aftalt tidsfrist, under hensyntagen til manglens alvor.

5. Hvis en medlemsstat er uenig i den i stk. 4 omhandlede henstilling eller ikke træffer de fornødne foranstaltninger, jf. stk. 4, eller hvis det bemyndigede organ ikke har afgivet noget svar på agenturets henstilling inden for tre måneder efter modtagelsen heraf, underretter agenturet Kommissionen herom. Kommissionen underretter den berørte medlemsstat om sagen og beder den tilkendegive sin holdning til henstillingen. Hvis de afgivne svar ikke anses for at være fyldestgørende, eller hvis medlemsstaten ikke har afgivet noget svar inden for tre måneder efter modtagelsen af Kommissionens anmodning, kan Kommissionen inden for en frist på seks måneder vedtage en afgørelse.

6. Agenturet har ret til at gennemføre på forhånd anmeldte eller uanmeldte inspektioner hos de bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer for at kontrollere bestemte aktivitets- og indsatsområder, og navnlig for at gennemgå dokumenter, certifikater og optegnelser vedrørende deres opgaver, jf. artikel 41 i direktiv (EU) 2016/797. Når der er tale om akkrediterede organer, samarbejder agenturet med de relevante nationale akkrediteringsorganer. Når der er tale om overensstemmelsesvurderingsorganer, som ikke er akkrediterede, samarbejder agenturet med de relevante nationale myndigheder, som anerkendte de berørte bemyndigede organer. Disse inspektioner kan gennemføres på ad hoc-basis eller i henhold til den politik og de arbejdsmetoder og procedurer, som agenturet udarbejder. En inspektion varer maksimalt to dage. De bemyndigede overensstemmelsesvurderingsorganer letter arbejdet for agenturets personale. Agenturet forelægger Kommissionen og den berørte medlemsstat en rapport efter hver inspektion.

Artikel 35

Overvågning af udviklingen i sikkerheden og interoperabiliteten i jernbanesystemet

1. Sammen med de nationale undersøgelsesmyndigheder indsamler agenturet relevante oplysninger om ulykker og hændelser under hensyntagen til de nationale undersøgelsesmyndigheders bidrag til sikkerheden i Unionens jernbanesystem.

2. Agenturet overvåger det overordnede sikkerhedsniveau i Unionens jernbanesystem. Agenturet kan især anmode om bistand fra de organer, der er omhandlet i artikel 38, herunder bistand i form af indsamling af data og adgang til resultaterne af peerevalueringerne, jf. artikel 22, stk. 7, i direktiv (EU) 2016/798. Agenturet støtter sig desuden til de oplysninger, som Eurostat har indsamlet, og samarbejder med Eurostat for at undgå dobbeltarbejde og for at sikre, at der er metodisk sammenhæng mellem de fælles sikkerhedsindikatorer og de indikatorer, der anvendes i forbindelse med andre transportformer.

3. Agenturet kommer på Kommissionens anmodning med henstillinger om, hvordan man forbedrer interoperabiliteten i Unionens jernbanesystem, herunder navnlig ved at lette koordineringen mellem jernbanevirksomhederne og infrastrukturforvalterne eller infrastrukturforvalterne imellem.

4. Agenturet følger udviklingen i sikkerheden og interoperabiliteten i Unionens jernbanesystem. Hvert andet år forelægger det Kommissionen en rapport om de fremskridt, der er sket med hensyn til sikkerheden og interoperabiliteten i det fælles europæiske jernbaneområde, og denne rapport offentliggøres.

5. Agenturet fremlægger på Kommissionens anmodning statusrapporter for gennemførelsen og anvendelsen af EU-lovgivning om sikkerhed og interoperabilitet i jernbanesystemet i en given medlemsstat.

6. Agenturet fremlægger på anmodning af en medlemsstat eller Kommissionen en oversigt over sikkerheds- og interoperabilitetsniveauet i Unionens jernbanesystem og udarbejder et specifikt redskab til dette formål i overensstemmelse med artikel 53, stk. 2, i direktiv (EU) 2016/797.

KAPITEL 8

AGENTURETS ANDRE OPGAVER

Artikel 36

Jernbanepersonale

1. Agenturet udfører de opgaver vedrørende jernbanepersonale, som er omhandlet i artikel 4, 22, 23, 25, 28, 33, 34, 35 og 37 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/59/EF ⁽¹⁾.

2. Kommissionen kan anmode agenturet om at udføre andre opgaver vedrørende jernbanepersonale i henhold til direktiv 2007/59/EF og om at afgive henstillinger om jernbanepersonale, der varetager sikkerhedsopgaver, som ikke er omfattet af direktiv 2007/59/EF.

3. Agenturet hører de nationale myndigheder, der er kompetente med hensyn til spørgsmål om jernbanepersonale, angående de i stk. 1 og 2 omhandlede opgaver. Agenturet kan fremme samarbejdet mellem disse myndigheder bl.a. ved at arrangere relevante møder med deres repræsentanter.

Artikel 37

Registre og adgangen til dem

1. Agenturet opretter og fører, hvor det er relevant i samarbejde med de kompetente nationale aktører:

- a) Det Europæiske Køretøjsregister i overensstemmelse med artikel 47 i direktiv (EU) 2016/797
- b) det europæiske register over godkendte køretøjstyper i overensstemmelse med artikel 48 i direktiv (EU) 2016/797.

2. Agenturet fungerer som systemmyndighed for alle registre og databaser, der er omhandlet i direktiv (EU) 2016/797, direktiv (EU) 2016/798 og direktiv 2007/59/EF. Dets aktiviteter i egenskab heraf omfatter navnlig:

- a) udvikling og vedligeholdelse af specifikationer for registrene
- b) koordinering af udviklingen af registrene i medlemsstaterne
- c) vejledning af de relevante interessenter om registrene
- d) udstedelse af henstillinger til Kommissionen om forbedringer af specifikationerne for eksisterende registre, hvor det er nødvendigt gennem forenkling og sletning af overflødig information, og eventuelle behov for at oprette nye registre på baggrund af en cost-benefit-analyse.

3. Agenturet gør følgende dokumenter og registre, der er omhandlet i direktiv (EU) 2016/797 og direktiv (EU) 2016/798, offentligt tilgængelige:

- a) »EF«-verifikationserklæringerne for delsystemer
- b) »EF«-erklæringerne om interoperabilitetskomponenternes overensstemmelse og »EF«-erklæringerne om interoperabilitetskomponenternes anvendelsesegnethed
- c) de licenser, der udstedes i henhold til artikel 24, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU ⁽²⁾
- d) de EU-sikkerhedscertifikater, der udstedes i henhold til artikel 10 i direktiv (EU) 2016/798
- e) de undersøgelsesrapporter, der fremsendes til agenturet i henhold til artikel 24 i direktiv (EU) 2016/798
- f) de nationale forskrifter, som meddeles Kommissionen i henhold til artikel 8 i direktiv (EU) 2016/798 og artikel 14 i direktiv (EU) 2016/797

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/59/EF af 23. oktober 2007 om certificering af lokomotivførere, der fører lokomotiver og tog på jernbanenettet i Fællesskabet (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 51).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/34/EU af 21. november 2012 om oprettelse af et fælles europæisk jernbaneområde (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 32).

- g) de køretøjsregistre, der er omhandlet i artikel 47 i direktiv (EU) 2016/797, herunder links til relevante nationale registre
- h) infrastrukturregistrene, herunder links til relevante nationale registre
- i) registrene vedrørende enheder med ansvar for vedligeholdelse og deres certificeringsorganer
- j) det europæiske register over godkendte køretøjstyper i henhold til artikel 48 i direktiv (EU).2016/797
- k) registret over anmodninger om ændringer og planlagte ændringer af ERTMS-specifikationer i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i denne forordning
- l) registret over anmodninger om ændringer og planlagte ændringer af TSI'erne for trafiktelematik for persontrafikken («TAP'er») og for trafiktelematik for godstrafikken («TAF'er») i overensstemmelse med artikel 23, stk. 2, i denne forordning
- m) det register over mærker for ihændehavere af køretøjer, som agenturet fører i henhold til TSI'en for trafikstyring og drift
- n) de kvalitetsrapporter, der er udarbejdet i henhold til artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 ⁽¹⁾.

4. På grundlag af et udkast udarbejdet af agenturet drøfter og aftaler Kommissionen og medlemsstaterne, hvordan de dokumenter, der er nævnt i stk. 3, skal fremsendes i praksis.

5. Når de i stk. 3 omhandlede dokumenter fremsendes, kan de berørte organer angive, hvilke dokumenter der af hensyn til sikkerheden ikke må offentliggøres.

6. De nationale myndigheder, som er ansvarlige for udstedelsen af de i nærværende artikels stk. 3, litra c), nævnte licenser, giver agenturet meddelelse om enhver individuel afgørelse om udstedelse, fornyelse, ændring eller tilbagekaldelse af disse licenser i henhold til direktiv 2012/34/EU.

De nationale sikkerhedsmyndigheder, som er ansvarlige for udstedelsen af de i nærværende artikels stk. 3, litra d), nævnte EU-sikkerhedscertifikater, giver i henhold til artikel 10, stk. 16, i direktiv (EU) 2016/798 agenturet meddelelse om enhver individuel afgørelse om udstedelse, fornyelse, ændring, begrænsning eller tilbagekaldelse af disse certifikater.

7. Agenturet kan tilføje ethvert offentligt dokument eller link, som bidrager til opfyldelsen af denne forordnings mål, til den offentlige database under hensyntagen til gældende EU-lovgivning om databeskyttelse.

Artikel 38

Nationale sikkerhedsmyndigheders, undersøgelsesorganers og repræsentative organers samarbejde

1. Agenturet opretter et netværk af nationale sikkerhedsmyndigheder som omhandlet i artikel 16 i direktiv (EU) 2016/798. Agenturet stiller et sekretariat til rådighed for netværket.

2. Agenturet støtter undersøgelsesorganerne i henhold til artikel 22, stk. 7, i direktiv (EU).2016/798. Agenturet stiller et sekretariat til rådighed med henblik på at lette samarbejdet mellem undersøgelsesorganerne, og dette organiseres adskilt fra de funktioner i agenturet, der vedrører sikkerhedscertificering af jernbanevirksomheder og køretøjsomsætningstilladelser.

3. Formålene med samarbejdet mellem de i stk. 1 og 2 omhandlede organer er navnlig at:

- a) udveksle information om sikkerhed og interoperabilitet i jernbanesystemet
- b) fremme god praksis og formidle relevant viden
- c) forsyne agenturet med oplysninger om jernbanesikkerhed, navnlig oplysninger om de fælles sikkerhedsindikatorer.

Agenturet letter samarbejdet mellem de nationale sikkerhedsmyndigheder og de nationale undersøgelsesorganer, navnlig ved at afholde fælles møder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 af 23. oktober 2007 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 14).

4. Agenturet kan oprette et netværk af repræsentative organer fra jernbanesektoren på EU-plan. Listen over disse organer udarbejdes af Kommissionen. Agenturet kan stille et sekretariat til rådighed for dette netværk. Netværket har navnlig til opgave at:

- a) udveksle information om sikkerhed og interoperabilitet i jernbanesystemet
- b) fremme god praksis og formidle relevant viden
- c) forsyne agenturet med oplysninger om sikkerhed og interoperabilitet i jernbanesystemet.

5. De i nærværende artikels stk. 1, 2 og 4 omhandlede netværk og organer kan fremsætte kommentarer vedrørende udkastet til de udtalelser, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2.

6. Agenturet kan oprette andre netværk af organer eller myndigheder, der er ansvarlige for dele af Unionens jernbanesystem.

7. Kommissionen kan deltage i møderne i de netværk, der er omhandlet i nærværende artikel.

Artikel 39

Kommunikation og formidling

Agenturet meddeler og formidler oplysninger om rammerne for EU-jernbaneretten og udviklingen af standarder og retningslinjer til de relevante interessenter i overensstemmelse med de kommunikations- og formidlingsplaner, som bestyrelsen vedtager på grundlag af et udkast udarbejdet af agenturet. Disse planer tager udgangspunkt i en behovsanalyse og ajourføres jævnligt af bestyrelsen.

Artikel 40

Forskning og fremme af innovation

1. Agenturet bidrager på Kommissionens anmodning eller på eget initiativ efter proceduren i artikel 52, stk. 4, til forskningsaktiviteter på jernbaneområdet på EU-plan, herunder ved at yde bistand til Kommissionens relevante tjenestegrene og repræsentative organer. Sådanne bidrag ydes, uden at dette berører andre forskningsaktiviteter på EU-plan.

2. Kommissionen kan pålægge agenturet at fremme innovation, der tager sigte på at forbedre sikkerheden og interoperabiliteten i jernbanesystemet, navnlig vedrørende brugen af nye informationsteknologier, køreplansoplysninger og følge- og sporingsystemer.

Artikel 41

Bistand til Kommissionen

Agenturet bistår på Kommissionens anmodning denne med gennemførelsen af EU-lovgivning, der tager sigte på at øge jernbanesystemernes interoperabilitet og udvikle en fælles tilgang til sikkerheden i Unionens jernbanesystem.

Denne bistand kan omfatte teknisk rådgivning på områder, der kræver specifik viden, og indsamling af oplysninger via de netværk, der er omhandlet i artikel 38.

Artikel 42

Bistand til bedømmelsen af jernbaneprojekter

På Kommissionens anmodning undersøger agenturet i lyset af målet om sikkerhed og interoperabilitet i jernbanesystemet ethvert projekt, der vedrører nyprojektering, konstruktion, fornyelse eller opgradering af ethvert delsystem, hvortil der er indgivet en ansøgning om økonomisk tilskud fra Unionen, jf. dog de undtagelser, der er fastsat i artikel 7 i direktiv (EU) 2016/797.

Agenturet afgiver udtalelse om projektets overensstemmelse med den relevante lovgivning om sikkerhed og interoperabilitet i jernbanesystemet inden for en frist på højst to måneder, som aftales med Kommissionen, under hensyntagen til projektets omfang og de disponible ressourcer.

Artikel 43

Bistand til medlemsstater, kandidatlande og interessenter

1. På anmodning af Kommissionen, medlemsstaterne, kandidatlande eller de netværk, der er omhandlet i artikel 38, organiserer agenturet uddannelsesaktiviteter og andre relevante aktiviteter vedrørende anvendelse og fortolkning af lovgivningen om sikkerhed og interoperabilitet i jernbanesystemet samt dertil knyttede agenturydelser såsom registre, vejledninger om gennemførelse og henstillinger.
2. Arten og omfanget af de i stk. 1 omhandlede aktiviteter, herunder den mulige indvirkning på ressourcerne, vedtages af bestyrelsen og indarbejdes i agenturets programmeringsdokument. Udgifterne til denne bistand dækkes af de anmodende parter, medmindre andet er aftalt.

Artikel 44

Internationale forbindelser

1. Agenturet kan, i det omfang det er nødvendigt for at nå de i denne forordning fastsatte mål, og uden at det berører medlemsstaternes, EU-institutionernes og EU-Udenrigstjenestens respektive kompetencer, styrke koordineringen med internationale organisationer på grundlag af indgåede aftaler og opbygge kontakter og indgå administrative ordninger med tilsynsmyndigheder, internationale organisationer og forvaltninger i tredjelande, der har kompetence på de områder, der er omfattet af agenturets arbejde, med henblik på at følge den videnskabelige og tekniske udvikling og fremme Unionens lovgivning og standarder på jernbaneområdet.
2. De i stk. 1 omhandlede ordninger må ikke skabe retlige forpligtelser for Unionen og dens medlemsstater eller forhindre medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder i at indgå bilaterale eller multilaterale ordninger med de i stk. 1 omhandlede tilsynsmyndigheder, internationale organisationer og forvaltninger i tredjelande. Sådanne bilaterale eller multilaterale ordninger og samarbejdsaftaler drøftes på forhånd med Kommissionen, som desuden skal have regelmæssige rapporter om dem. Bestyrelsen holdes behørigt underrettet om sådanne bilaterale eller multilaterale ordninger.
3. Bestyrelsen vedtager en strategi for forbindelser med tredjelande eller internationale organisationer for så vidt angår spørgsmål, der hører under agenturets kompetenceområde. Den pågældende strategi indarbejdes i agenturets programmeringsdokument med angivelse af de ressourcer, der er afsat hertil.

Artikel 45

Koordinering vedrørende reservedele

Agenturet bidrager til identifikationen af mulige ombyttelige reservedele, der skal standardiseres, herunder disse reservedeles vigtigste grænseflader. Med henblik herpå kan agenturet nedsætte en arbejdsgruppe til koordinering af relevante interessenters aktiviteter og kan tage kontakt til de europæiske standardiseringsorganer. Agenturet retter relevante henstillinger til Kommissionen.

KAPITEL 9

AGENTURETS ORGANISATION

Artikel 46

Ledelses- og forvaltningsstruktur

Agenturets ledelses- og forvaltningsstruktur består af:

- a) en bestyrelse, der varetager de i artikel 51 nævnte funktioner
- b) et forretningsudvalg, der varetager de i artikel 53 nævnte funktioner

- c) en administrerende direktør, der varetager de i artikel 54 nævnte opgaver
- d) et eller flere klagenævn, der varetager de i artikel 58-62 nævnte funktioner.

Artikel 47

Bestyrelsens sammensætning

1. Bestyrelsen består af en repræsentant for hver medlemsstat og to repræsentanter for Kommissionen, som alle har stemmeret.

Hertil kommer seks repræsentanter uden stemmeret, der repræsenterer følgende interesser på europæisk plan:

- a) jernbanevirksomhederne
- b) infrastrukturforvalterne
- c) jernbaneindustrien
- d) de faglige organisationer
- e) passagererne
- f) godstransportkunderne.

For hver af disse interesser udpeger Kommissionen en repræsentant og en suppleant på grundlag af en liste med fire navne, der forelægges af deres respektive europæiske organisationer.

2. Bestyrelsesmedlemmerne og deres suppleanter udpeges på baggrund af deres kendskab til agenturets kernevirksomhed under hensyntagen til relevante ledelsesmæssige, administrative og budgetmæssige kompetencer. Alle parter bestræber sig på at begrænse udskiftningen af deres bestyrelsesrepræsentanter med henblik på at sikre kontinuiteten i bestyrelsens arbejde. Alle parter tilstræber at opnå en ligelig kønsfordeling i bestyrelsen.

3. Medlemsstaterne og Kommissionen udpeger medlemmerne af bestyrelsen samt disses respektive suppleanter, der tager medlemmernes plads, når de ikke er til stede.

4. Bestyrelsesmedlemmernes mandatperiode er fire år og kan fornyes.

5. Hvor det er relevant, fastsættes der i de i artikel 75 omhandlede ordninger bestemmelser om deltagelse af repræsentanter for tredjelande og betingelserne for denne deltagelse.

Artikel 48

Bestyrelsens formand

1. Bestyrelsen vælger med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer en formand blandt medlemsstaternes repræsentanter og en næstformand blandt medlemmerne.

Næstformanden træder i stedet for formanden, hvis denne er forhindret i at udføre sit hverv.

2. Formandens og næstformandens mandatperiode er fire år og kan fornyes én gang. Hvis en formand eller næstformand ophører med at være medlem af bestyrelsen under sin mandatperiode, ophører mandatperioden dog også automatisk samtidig.

Artikel 49

Møder

1. Bestyrelsesmøder gennemføres i overensstemmelse med bestyrelsens forretningsordenen og indkaldes af bestyrelsens formand. Agenturets administrerende direktør deltager i møderne, undtagen når vedkommendes deltagelse vil kunne medføre interessekonflikter, hvilket afgøres af formanden, og når bestyrelsen skal træffe en afgørelse vedrørende artikel 70, jf. artikel 51, stk. 1, litra i).

Bestyrelsen kan indbyde enhver, hvis synspunkt kan være af interesse, til at deltage i specifikke punkter på dagsordenen for dens møder som observatør.

2. Bestyrelsen mødes mindst to gange om året. Den mødes desuden på formandens initiativ eller på anmodning af Kommissionen, et flertal af bestyrelsesmedlemmerne eller en tredjedel af medlemsstaternes repræsentanter i bestyrelsen.

3. Bestyrelsen kan, når der opstår et fortroligt spørgsmål eller en interessekonflikt, beslutte at drøfte specifikke punkter på dagsordenen, uden at de berørte medlemmer er til stede. Dette berører ikke medlemsstaternes eller Kommissionens ret til at lade sig repræsentere af en suppleant eller af en anden person. Nærmere regler for anvendelsen af denne bestemmelse fastlægges i bestyrelsens forretningsordenen.

Artikel 50

Afstemning

Medmindre andet er angivet i denne forordning, træffer bestyrelsen sine afgørelser med et absolut flertal af de stemmeberettigede medlemmer. Hvert af de stemmeberettigede medlemmer har én stemme.

Artikel 51

Bestyrelsens funktioner

1. For at sikre, at agenturet varetager sine opgaver, skal bestyrelsen:
 - a) godkende årsrapporten om agenturets aktiviteter i det foregående år og inden den 1. juli fremsende den til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten og offentliggøre den
 - b) efter at have modtaget Kommissionens udtalelse og i overensstemmelse med artikel 52 hvert år med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer vedtage agenturets programmeringsdokument
 - c) med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer vedtage agenturets årsbudget og varetage andre funktioner relateret til agenturets budget i henhold til kapitel 10
 - d) opstille beslutningsprocedurer for den administrerende direktør
 - e) vedtage en politik, arbejdsmetoder og procedurer vedrørende tilsyn, audits og inspektioner i henhold til artikel 11, 33 og 34
 - f) selv fastsætte sin forretningsorden
 - g) vedtage og opdatere de kommunikations- og formidlingsplaner, der er omhandlet i artikel 39
 - h) med forbehold af stk. 2, over for agenturets ansatte udøve de beføjelser, som vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte (»tjenestemandsvedtægten« og »ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte«), jf. forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽¹⁾, tillægger ansættelsesmyndigheden og den myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter
 - i) træffe behørigt begrundede afgørelser vedrørende ophævelse af immunitet i overensstemmelse med artikel 17 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter
 - j) forelægge Kommissionen gennemførelsesbestemmelser til tjenestemandsvedtægten og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte med henblik på godkendelse, hvis de er forskellige fra de bestemmelser, som Kommissionen har vedtaget, i overensstemmelse med artikel 110 i tjenestemandsvedtægten
 - k) udnævne den administrerende direktør og hvor det er hensigtsmæssigt, forlænge vedkommendes mandatperiode eller afskedige vedkommende, med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer, jf. artikel 68
 - l) udnævne medlemmerne af forretningsudvalget med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer, jf. artikel 53

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber samt om særlige midlertidige foranstaltninger for tjenestemænd i Kommissionen (EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1).

- m) vedtage et mandat for forretningsudvalgets opgaver, jf. artikel 53
- n) vedtage afgørelser vedrørende de ordninger, der er omhandlet i artikel 75, stk. 2
- o) udnævne og fjerne medlemmerne af klagenævnene med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer, jf. artikel 55 og artikel 56, stk. 4
- p) vedtage en afgørelse, der fastlægger bestemmelser for udstationering af nationale eksperter til agenturet i henhold til artikel 69
- q) vedtage en strategi for bekæmpelse af svig, som står i forhold til risikoen for svig, og som tager en cost-benefit-analyse af de foranstaltninger, der skal gennemføres, i betragtning
- r) sikre passende opfølgning på resultater og henstillinger, der stammer fra undersøgelser foretaget af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og fra forskellige interne eller eksterne revisions- og evalueringsrapporter, og i den forbindelse verificere, at den administrerende direktør træffer de fornødne foranstaltninger
- s) vedtage regler om forebyggelse og håndtering af interessekonflikter for så vidt angår medlemmer af bestyrelsen og medlemmer af klagenævnene samt deltagere i de i artikel 5, stk. 2, omhandlede arbejdsgrupper og grupper og andre ansatte, der ikke er omfattet af tjenstemandsvedtægten. Sådanne regler skal indeholde bestemmelser om interesseerklæringer og, hvor det er relevant, forhold efter fratrædelse
- t) vedtage retningslinjer og listen over de vigtigste elementer, der skal omfattes af de samarbejdsaftaler, som skal indgå mellem agenturet og de nationale sikkerhedsmyndigheder, under hensyntagen til bestemmelserne i artikel 76
- u) vedtage en rammemodel for den finansielle fordeling af de gebyrer og afgifter, som ansøgerne skal betale, jf. artikel 76, stk. 2, med henblik på artikel 14, 20 og 21
- v) fastlægge procedurer for agenturets og dets ansattes samarbejde i nationale retslige procedurer
- w) vedtage arbejdsgruppernes og gruppernes forretningsorden og tariffør for rejse- og opholdsudgifter for deres medlemmer, jf. artikel 5, stk. 5 og 9
- x) udnævne en observatør blandt sine medlemmer til at følge den af Kommissionen anvendte udvælgelsesprocedure for udnævnelse af den administrerende direktør
- y) vedtage passende gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 1 ⁽¹⁾, i overensstemmelse med afstemningsreglerne i artikel 74, stk. 1.

2. I overensstemmelse med artikel 110 i tjenstemandsvedtægten vedtager bestyrelsen en afgørelse ved anvendelse af artikel 2, stk. 1, i tjenstemandsvedtægten og artikel 6 i ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte, der tillægger den administrerende direktør de relevante ansættelsesmyndighedsbeføjelser og fastsætter de vilkår, på hvilke den pågældende delegation af beføjelser kan suspenderes. Den administrerende direktør bemyndiges til at subdelegere disse beføjelser. Den administrerende direktør underretter bestyrelsen om sådanne subdelegationer.

Under anvendelse af første afsnit og under helt særlige omstændigheder kan bestyrelsen ved en afgørelse midlertidigt suspendere delegationen af ansættelsesmyndighedsbeføjelser til den administrerende direktør og de beføjelser, denne måtte have subdelegeret, og selv udøve dem eller uddelegere dem til et af sine medlemmer eller en anden ansat end den administrerende direktør. Den person, der har modtaget delegationen, aflægger rapport til bestyrelsen om udøvelsen af en sådan delegation.

Artikel 52

Programmeringsdokument

1. Bestyrelsen vedtager, under hensyntagen til Kommissionens udtalelse, senest den 30. november hvert år programmeringsdokumentet indeholdende årlige og flerårige programmer og sender det til medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen samt til de i artikel 38 omhandlede netværk. I det årlige arbejdsprogram fastlægges de aktioner, som agenturet skal udføre det kommende år.

⁽¹⁾ Forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det europæiske økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 17 af 6.10.1958, s. 385/58).

Bestyrelsen fastlægger passende procedurer, der skal anvendes i forbindelse med vedtagelse af programmeringsdokumentet, herunder ved høring af de relevante interessenter.

2. Programmeringsdokumentet bliver endeligt efter den endelige vedtagelse af Unionens almindelige budget, og om nødvendigt justeres det i overensstemmelse hermed.

Hvis Kommissionen inden 15 dage efter vedtagelsen af programmeringsdokumentet erklærer sig uenig i dokumentet, gennemgår bestyrelsen det på ny og vedtager det, eventuelt med ændringer, inden for en frist på to måneder ved andenbehandlingen enten med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer, inklusive alle Kommissionens repræsentanter, eller med enstemmighed blandt medlemsstaternes repræsentanter.

3. Agenturets årlige arbejdsprogram beskriver formålet med hver aktivitet. Som hovedregel er der klar sammenhæng mellem hver aktivitet og de budgetmæssige og menneskelige ressourcer, der kræves for at gennemføre den i henhold til principperne om aktivitetsbaseret budgetlægning og forvaltning og proceduren for den tidlige konsekvensanalyse som omhandlet i artikel 8, stk. 2.

4. Bestyrelsen foretager om nødvendigt ændringer i programmeringsdokumentet, hvis agenturet pålægges nye opgaver. I forbindelse hermed foretages en analyse af de personale- og budgetmæssige konsekvenser i henhold til artikel 8, stk. 2, og det kan om nødvendigt vedtages at udsætte andre opgaver.

5. Agenturets flerårige arbejdsprogram skal indeholde den overordnede strategiske programmering og herunder mål, forventede resultater og resultatindikatorer. Desuden fastlægger det programmeringen af ressourcer, herunder det flerårige budget og personale. Europa-Parlamentet høres om udkastet til det flerårige arbejdsprogram.

Programmeringen af ressourcer ajourføres hvert år. Den strategiske programmering ajourføres, når det er hensigtsmæssigt, navnlig for at tage hensyn til resultatet af den evaluering og revision, der er omhandlet i artikel 82.

Artikel 53

Forretningsudvalg

1. Bestyrelsen bistås af et forretningsudvalg.

2. Forretningsudvalget forbereder de afgørelser, der skal vedtages af bestyrelsen. Hvis det er nødvendigt på grund af sagens hastende karakter, vedtager det visse midlertidige afgørelser på bestyrelsens vegne, navnlig vedrørende administrative og budgetmæssige spørgsmål, efter at have fået mandat hertil fra bestyrelsen.

I samarbejde med bestyrelsen sikrer forretningsudvalget passende opfølgning på de resultater og henstillinger, der stammer fra undersøgelser foretaget af OLAF og fra forskellige interne eller eksterne auditrapporter og evalueringer, herunder gennem passende tiltag fra den administrerende direktør.

Uden at det berører den administrerende direktørs ansvar, jf. artikel 54, bistår og rådgiver forretningsudvalget den administrerende direktør i gennemførelsen af bestyrelsens afgørelser med henblik på at styrke overvågningen af den administrative og budgetmæssige forvaltning.

3. Forretningsudvalget består af følgende medlemmer:

- a) bestyrelsesformanden
- b) fire andre medlemsstatsrepræsentanter fra bestyrelsen, og
- c) en af repræsentanterne for Kommissionen fra bestyrelsen.

Bestyrelsesformanden fungerer som formand for forretningsudvalget.

De fire medlemsstatsrepræsentanter og disses suppleanter udnævnes af bestyrelsen på baggrund af deres relevante kompetence og erfaring. I forbindelse med udnævnelsen tilstræber bestyrelsen at opnå en ligelig kønsfordeling i forretningsudvalget.

4. Varigheden af mandatet for forretningsudvalgets medlemmer er den samme som for medlemmerne af bestyrelsen, medmindre bestyrelsen beslutter, at den skal være kortere.
5. Forretningsudvalget mødes mindst hver tredje måned og om muligt ikke mindre end to uger inden bestyrelsesmødet. Formanden for forretningsudvalget indkalder til yderligere møder på anmodning af forretningsudvalgets medlemmer eller bestyrelsen.
6. Bestyrelsen vedtager forretningsudvalgets forretningsorden, holdes med jævne mellemrum underrettet om forretningsudvalgets arbejde og har adgang til dets dokumenter.

Artikel 54

Den administrerende direktørs opgaver

1. Agenturet ledes af den administrerende direktør, som udfører sit hverv i fuldkommen uafhængighed. Den administrerende direktør står til ansvar for sine aktiviteter over for bestyrelsen.
2. Med forbehold af Kommissionens, bestyrelsens eller forretningsudvalgets beføjelser må den administrerende direktør hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ.
3. På anmodning herom fra Europa-Parlamentet eller Rådet aflægger den administrerende direktør rapport om udførelsen af sine opgaver til den pågældende institution.
4. Den administrerende direktør er agenturets retlige repræsentant og vedtager agenturets afgørelser, henstillinger, udtalelser og andre formelle akter.
5. Den administrerende direktør er ansvarlig for den administrative ledelse af agenturet og gennemførelsen af de opgaver, det pålægges ved denne forordning. Den administrerende direktør er navnlig ansvarlig for:
 - a) den daglige administration af agenturet
 - b) at gennemføre bestyrelsens afgørelser
 - c) at udarbejde programmeringsdokumentet og forelægge det for bestyrelsen efter høring af Kommissionen
 - d) at gennemføre programmeringsdokumentet og så vidt muligt efterkomme alle anmodninger fra Kommissionen om bistand i forbindelse med agenturets opgaver i overensstemmelse med denne forordning
 - e) at udarbejde den konsoliderede årsrapport om agenturets aktiviteter, herunder en erklæring, hvori den anvisningsberettigede bekræfter, at vedkommende har rimelig sikkerhed, i overensstemmelse med artikel 47, stk. 1, litra b), i delegeret forordning (EU) nr. 1271/2013 og artikel 51, stk. 1, litra a), i nærværende forordning, og forelægge den for bestyrelsen til vurdering og vedtagelse
 - f) at træffe de nødvendige foranstaltninger, herunder udstedelse af interne administrative instrukser og offentliggørelsen af meddelelser, for at sikre, at agenturet fungerer i overensstemmelse med denne forordning
 - g) at indføre en effektiv overvågningsordning, der gør det muligt at sammenligne agenturets resultater med dets operationelle mål, og indføre en rutine for regelmæssige vurderinger baseret på anerkendte faglige standarder
 - h) på årsbasis at udarbejde et udkast til en almindelig rapport baseret på de overvågnings- og vurderingsrutiner, der er omhandlet i litra g), og forelægge det for bestyrelsen
 - i) at udarbejde et udkast til overslag over agenturets indtægter og udgifter i henhold til artikel 64 og gennemføre budgettet i henhold til artikel 65
 - j) at tage de nødvendige skridt til at følge arbejdet i netværkene af nationale sikkerhedsmyndigheder, undersøgelsesorganer og repræsentative organer som omhandlet i artikel 38

- k) at udarbejde en handlingsplan, der følger op på konklusionerne fra de interne eller eksterne auditrapporter og evalueringer samt undersøgelser foretaget af OLAF, og aflægge en statusrapport til Kommissionen to gange om året og regelmæssigt til bestyrelsen
- l) at beskytte Unionens finansielle interesser gennem anvendelse af foranstaltninger til forebyggelse af svig, korrupsion og enhver anden ulovlig aktivitet, gennem effektiv kontrol og, hvor der konstateres uregelmæssigheder, gennem inddrivelse af uretmæssigt eller ulovligt udbetalte beløb, og om nødvendigt gennem pålæggelse af administrative og finansielle sanktioner, der er effektive og forholdsmæssige og har en afskrækkende virkning
- m) at udarbejde agenturets strategi for bekæmpelse af svig og forelægge den for bestyrelsen til godkendelse
- n) at udarbejde et udkast til agenturets finansforordning, der vedtages af bestyrelsen, jf. artikel 66, samt gennemførelsesbestemmelser hertil
- o) at indgå samarbejdsaftaler på agenturets vegne med nationale sikkerhedsmyndigheder, jf. artikel 76.

Artikel 55

Oprettelse af klagenævn og deres sammensætning

1. Agenturet opretter efter afgørelse fra bestyrelsen et eller flere klagenævn, der gennemfører klage- og voldgiftsprocedurerne, jf. artikel 58 og 61.
2. Hvert klagenævn består af en formand og to andre medlemmer. De har suppleanter, som repræsenterer dem i deres fravær, eller hvis der opstår interessekonflikter.
3. Beslutningen om oprettelse af klagenævn og deres sammensætning træffes fra sag til sag. Alternativt kan et klagenævn oprettes som et permanent organ for en periode på højst fire år. I begge tilfælde finder følgende procedure anvendelse:
 - a) Kommissionen opstiller en liste over kvalificerede eksperter baseret på relevant kompetence og erfaring og efter en åben udvælgelsesprocedure
 - b) formanden, de andre medlemmer og deres suppleanter udnævnes af bestyrelsen på grundlag af den i litra a) omhandlede liste. Når klagenævnet ikke er oprettet som et permanent organ, tager bestyrelsen hensyn til klagen eller voldgiftens karakter og indhold og undgår enhver interessekonflikt i overensstemmelse med artikel 57.
4. Når klagenævnet skønner, at en klages karakter tilsiger det, kan det anmode bestyrelsen om at udpege yderligere to medlemmer og deres suppleanter fra den i stk. 3, litra a), omhandlede liste.
5. På forslag af agenturet og efter høring af bestyrelsen fastsætter Kommissionen klagenævnenes forretningsorden, herunder afstemningsreglerne, procedurerne for indgivelse af klage og betingelserne for refusion af deres medlemmers udgifter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 81, stk. 3.
6. Klagenævnene kan anmode om en ekspertudtalelse fra de berørte medlemsstater, navnlig med henblik på præcisering af den relevante nationale lovgivning, i procedurens indledende undersøgelsesfase.

Artikel 56

Klagenævnenes medlemmer

1. I et permanent klagenævn er mandatperioden for dets medlemmer og suppleanter begrænset til fire år, og denne kan fornyes én gang. I andre tilfælde er mandatperioden begrænset til klage- eller voldgiftssagens varighed.
2. Klagenævnenes medlemmer er uafhængige af alle parter, der er involveret i klage- eller voldgiftssagen, og må ikke udøve andre hverv i agenturet. Under deres drøftelser, og når de træffer afgørelser, må de ikke være bundet af nogen instrukser eller befinde sig i nogen interessekonflikt.

3. Klagenævnenes medlemmer må ikke tilhøre agenturets personale, og de aflønnes for deres faktiske deltagelse i en given klage- eller voldgiftssag.
4. Klagenævnenes medlemmer kan ikke afskediges fra deres hverv i deres mandatperioder, medmindre der er alvorlige grunde til det, og bestyrelsen træffer afgørelse herom.
5. Klagenævnenes medlemmer kan ikke slettes af listen over kvalificerede eksperter i deres mandatperiode, medmindre der er alvorlige grunde til det, og Kommissionen træffer afgørelse herom.

Artikel 57

Inhabilitet og indsigelse

1. Klagenævnenes medlemmer må ikke deltage i klage- eller voldgiftssager, hvis de har en personlig interesse i sagen, hvis de tidligere har optrådt som repræsentanter for en af sagens parter, eller hvis de har været med til at træffe den påklagede afgørelse.
2. Hvis et medlem af et klagenævn mener, at det ikke er passende for vedkommende selv eller et andet medlem at deltage i en klage- eller voldgiftssag af en af de i stk. 1 omhandlede grunde eller af enhver anden grund, underretter medlemmet klagenævnet, der træffer afgørelse om det pågældende medlems inhabilitet på baggrund af de regler, som bestyrelsen har vedtaget, jf. artikel 51, stk. 1, litra s).
3. Enhver part i en klage- eller voldgiftssag kan i overensstemmelse med den i artikel 55, stk. 5, fastsatte forretningsorden gøre indsigelse mod ethvert medlem af klagenævnet af en af de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede grunde, eller hvis det pågældende medlem mistænkes for at være partisk. Der kan ikke rejses indsigelse på grundlag af det pågældende medlems nationalitet.
4. For at komme i betragtning skal en indsigelse i henhold til stk. 3 indgives, før klagenævnet indleder proceduren, eller, hvis de oplysninger, som begrundet indsigelsen, først foreligger, efter at proceduren er indledt, inden for de frister, som er fastsat i klagenævnets forretningsorden. Det pågældende medlem af klagenævnet underrettes om indsigelsen og meddeler, hvorvidt vedkommende accepterer at blive erklæret inhabil. Hvis medlemmet ikke accepterer dette, træffer klagenævnet afgørelse inden for de frister, som er fastsat i dets forretningsorden, eller, hvis svar udebliver, efter udløbet af fristen for at afgive svar.
5. Klagenævnene afgør uden det pågældende medlems medvirken, hvad der skal ske i de tilfælde, som er nævnt i stk. 2, 3 og 4. Når denne afgørelse træffes, afløses det pågældende medlem af sin suppleant i klagenævnet. Bestyrelsen underrettes om de afgørelser, som klagenævnet træffer.

Artikel 58

Klagemuligheder vedrørende afgørelser og manglende handling

1. En klage kan indbringes for et klagenævn vedrørende en afgørelse truffet af agenturet i henhold til artikel 14, 20, 21 og 22, eller hvis agenturet ikke handler inden for de gældende frister, efter berigtigelse af den påklagede afgørelse, jf. artikel 60.
2. En klage indgivet i henhold til stk. 1 har ikke opsættende virkning. Klagenævnet kan dog på anmodning af de involverede parter beslutte, at den pågældende klage skal have opsættende virkning, hvis det finder, at omstændighederne, såsom indvirkningen på sikkerheden, tillader det. I så tilfælde forelægger klagenævnet en begrundelse for sin afgørelse.

Artikel 59

Klageberettigede, frister og formkrav

1. Enhver fysisk eller juridisk person kan indbringe en klage over en afgørelse truffet af agenturet, der er rettet til eller direkte og individuelt berører vedkommende, i henhold til artikel 14, 20 og 21, eller hvis agenturet ikke handler inden for de gældende frister.

2. Klagen tillige med begrundelsen indgives skriftligt i henhold til forretningsordenen, jf. artikel 55, stk. 5, inden to måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende person, eller, hvis dette ikke er sket, inden to måneder efter den dato, på hvilken den pågældende person fik kendskab til afgørelsen.

Klager vedrørende manglende handling indgives skriftligt til agenturet inden for to måneder efter udløbet af den frist, der er fastsat i den relevante artikel.

Artikel 60

Berigtigelse af den påklagede afgørelse

1. Hvis agenturet finder, at klagen kan behandles og er begrundet, berigtiger det afgørelsen eller den manglende handling, jf. artikel 58, stk. 1. Dette gælder ikke, hvis den påklagede afgørelse berører en anden part, der er involveret i klagesagen.

2. Hvis afgørelsen ikke berigtiges inden en måned efter modtagelsen af klagen, skal agenturet straks afgøre, om det vil udsætte gennemførelsen af sin afgørelse og henvise klagen til et af klagenævnene.

Artikel 61

Voldgiftsprocedure

I tilfælde af uenighed mellem agenturet og en eller flere nationale sikkerhedsmyndigheder i medfør af artikel 21, stk. 7, og artikel 24 i direktiv (EU) 2016/797 og artikel 10, stk. 7, og artikel 17, stk. 5 og 6, i direktiv (EU) 2016/798 handler det hertil udpegede klagenævn som voldgiftsnævn på anmodning af den eller de berørte nationale sikkerhedsmyndigheder. I sådanne tilfælde træffer klagenævnet afgørelse om, hvorvidt det opretholder agenturets standpunkt.

Artikel 62

Behandling og afgørelse af klage- og voldgiftssager

1. Klagenævnet træffer inden for tre måneder efter indgivelse af en klage afgørelse om at godtage eller afvise klagen. Klagenævnet skal, når det behandler en klage eller handler som voldgiftsnævn, overholde de frister, der er fastsat i dets forretningsorden. Det skal, så ofte det er påkrævet, opfordre klagesagens parter til inden for en fastsat frist at fremsætte deres bemærkninger til dets meddelelser eller til meddelelser fra de øvrige parter i klagesagen. Klagesagens parter har ret til at fremlægge deres synspunkter mundtligt.

2. Hvad angår voldgiftssager træffer agenturet sin endelige afgørelse i overensstemmelse med procedurerne i artikel 21, stk. 7, i direktiv (EU) 2016/797 og artikel 10, stk. 7, i direktiv (EU) 2016/798.

3. Hvis klagenævnet finder, at klagen er begrundet, henviser det sagen til agenturet. Agenturet træffer sin endelige afgørelse i overensstemmelse med klagenavnets resultater og forelægger en begrundelse for afgørelsen. Agenturet underretter klagesagens parter herom.

Artikel 63

Indbringelse af klager for Den Europæiske Unions Domstol

1. Klager med henblik på annullering af afgørelser, som agenturet har truffet i henhold til artikel 14, 20 og 21, eller vedrørende manglende handling inden for de gældende frister kan kun indbringes for Den Europæiske Unions Domstol, efter at agenturets klageprocedure i henhold til artikel 58 er udtømt.

2. Agenturet træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme Den Europæiske Unions Domstols afgørelse.

KAPITEL 10

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 64

Budget

1. Der udarbejdes overslag over alle agenturets indtægter og udgifter for hvert regnskabsår, der svarer til kalenderåret, og disse overslag fremgår af agenturets budget.
2. Med forbehold af andre ressourcer udgøres agenturets indtægter af:
 - a) et bidrag fra Unionen og tilskud fra EU-organer
 - b) bidrag fra de tredjelande, der deltager i agenturets arbejde i henhold til artikel 75
 - c) gebyrer betalt af ansøgere og ihændehavere af certifikater og tilladelser, der er udstedt af agenturet i henhold til artikel 14, 20 og 21
 - d) gebyrer for publikationer, uddannelse og andre ydelser, der leveres af agenturet
 - e) eventuelle frivillige finansielle bidrag fra medlemsstaterne, tredjelande eller andre organer, under forudsætning af at sådanne bidrag er gennemsigtige, fremgår klart af budgettet og ikke bringer agenturets uafhængighed og upartiskhed i fare.
3. Agenturets udgifter omfatter udgifter til personale, administration, infrastruktur og drift.
4. Der skal være balance mellem indtægter og udgifter.
5. Bestyrelsen udarbejder hvert år på grundlag af et udkast fra den administrerende direktør i overensstemmelse med princippet om aktivitetsbaseret budgetlægning et overslag over agenturets indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår. Bestyrelsen sender senest den 31. januar dette overslag, der omfatter en foreløbig stillingsfortegnelse, til Kommissionen.
6. Kommissionen sender overslaget til Europa-Parlamentet og Rådet sammen med det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget.
7. På grundlag af overslaget opfører Kommissionen i det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget de bevillinger, som den finder nødvendige for så vidt angår stillingsfortegnelsen, og det bidrag, der skal ydes over det almindelige budget, og forelægger dette for Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med artikel 314 i TEUF sammen med en beskrivelse af og en begrundelse for enhver forskel mellem agenturets overslag over indtægter og det bidrag, der skal ydes over det almindelige budget.
8. Europa-Parlamentet og Rådet godkender bevillingen af bidraget til agenturet. Europa-Parlamentet og Rådet vedtager agenturets stillingsfortegnelse.
9. Budgettet vedtages af bestyrelsen med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer. Agenturets budget bliver endeligt efter den endelige vedtagelse af Den Europæiske Unions almindelige budget. Det justeres i givet fald i overensstemmelse hermed.
10. Til ethvert ejendomsrelateret projekt, der kan forventes at få betydelige konsekvenser for agenturets budget, finder artikel 203 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾ anvendelse.

Artikel 65

Gennemførelse af og kontrol med budgettet

1. Den administrerende direktør gennemfører agenturets budget.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

2. Agenturets regnskabsfører sender senest den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår det foreløbige årsregnskab ledsaget af beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Kommissionens regnskabsfører. Kommissionens regnskabsfører konsoliderer de foreløbige årsregnskaber for institutionerne og de decentrale organer i overensstemmelse med artikel 147 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

3. Senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår sender Kommissionens regnskabsfører agenturets foreløbige årsregnskab ledsaget af beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Revisionsretten. Beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret sendes tillige til Europa-Parlamentet og Rådet.

Revisionsretten reviderer disse regnskaber i overensstemmelse med artikel 287 i TEUF. Den offentliggør hvert år en beretning om agenturets virksomhed.

4. Ved modtagelsen af Revisionsrettens bemærkninger til agenturets foreløbige årsregnskab, jf. artikel 148 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, opstiller regnskabsføreren agenturets endelige årsregnskab. Den administrerende direktør forelægger det for bestyrelsen med henblik på dennes udtalelse.

5. Bestyrelsen afgiver udtalelse om agenturets endelige årsregnskab.

6. Regnskabsføreren sender senest den 1. juli efter det afsluttede regnskabsår det endelige årsregnskab ledsaget af bestyrelsens udtalelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.

7. Agenturets endelige årsregnskab offentliggøres.

8. Den administrerende direktør sender senest den 30. september efter hvert regnskabsårs afslutning et svar til Revisionsretten på dennes bemærkninger. Den administrerende direktør sender desuden en kopi af dette svar til bestyrelsen og Kommissionen.

9. Hvis Europa-Parlamentet anmoder derom, forelægger den administrerende direktør det alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende, jf. artikel 165, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

10. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, giver Europa-Parlamentet senest den 15. maj i år n+2 den administrerende direktør decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsår n.

Artikel 66

Finansielle bestemmelser

Agenturets finansielle bestemmelser vedtages af bestyrelsen efter høring af Kommissionen. Den kan kun afvige fra delegeret forordning (EU) nr. 1271/2013, hvis det er nødvendigt på grund af de særlige forhold, der karakteriserer agenturets drift, og Kommissionen på forhånd giver sit samtykke hertil.

KAPITEL 11

PERSONALE

Artikel 67

Almindelige bestemmelser

1. Tjenestemandsvedtægten og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte samt de regler, som EU-institutionerne i fællesskab har vedtaget for anvendelsen af tjenestemandsvedtægten, gælder for agenturets personale.

2. Med forbehold af denne forordnings artikel 51, stk. 1, litra j), finder de gennemførelsesbestemmelser, som Kommissionen vedtager for at sætte tjenestemandsvedtægten og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte, herunder de almindelige gennemførelsesbestemmelser, i kraft, tilsvarende anvendelse på agenturet i henhold til artikel 110 i tjenestemandsvedtægten.

3. Agenturet træffer passende administrative foranstaltninger, bl.a. gennem uddannelses- og forebyggelsesstrategier, til organisering af sine tjenestegrene på en sådan måde, at interessekonflikter undgås.

Artikel 68

Den administrerende direktør

1. Den administrerende direktør ansættes i en stilling som midlertidigt ansat ved agenturet i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte.

2. Den administrerende direktør udnævnes af bestyrelsen på grundlag af sine kvalifikationer og dokumenterede administrative og ledelsesmæssige færdigheder samt relevant viden om og erfaring fra transportsektoren, på grundlag af en liste med mindst tre kandidater, der udarbejdes af Kommissionen efter en åben og gennemsigtig udvælgelsesprocedure efter offentliggørelse af stillingsopslaget i *Den Europæiske Unions Tidende* og eventuelt andre relevante steder. Inden bestyrelsen træffer sin afgørelse, rapporterer observatøren, (jf. artikel 51, stk. 1, litra x), om proceduren.

I forbindelse med indgåelsen af ansættelseskontrakten med den administrerende direktør repræsenteres agenturet af bestyrelsesformanden.

Før sin udnævnelse kan den ansøger, som bestyrelsen har valgt, opfordres til at fremkomme med en udtalelse til Europa-Parlamentets kompetente udvalg og besvare spørgsmål fra medlemmerne af det pågældende udvalg.

3. Den administrerende direktørs mandatperiode er fem år. Ved udgangen af denne periode foretager Kommissionen en vurdering af den administrerende direktørs præstation og agenturets fremtidige opgaver og udfordringer.

4. Bestyrelsen kan forny den administrerende direktørs mandatperiode én gang, dog højst for en periode på fem år, på baggrund af et forslag fra Kommissionen, der tager udgangspunkt i den i stk. 3 omhandlede vurdering.

5. Bestyrelsen underretter Europa-Parlamentet, hvis den har til hensigt at forlænge den administrerende direktørs mandatperiode. Inden for en måned inden en sådan forlængelse af mandatperioden kan den administrerende direktør opfordres til at fremkomme med en udtalelse til Europa-Parlamentets kompetente udvalg og til at besvare spørgsmål fra medlemmerne af det pågældende udvalg.

6. En administrerende direktør, hvis mandatperiode er blevet forlænget, kan ikke deltage i endnu en udvælgelsesprocedure til samme stilling efter en sådan forlængelse af mandatperioden.

7. Den administrerende direktør kan kun afskediges i henhold til en afgørelse vedtaget af bestyrelsen på anmodning fra Kommissionen eller fra en tredjedel af bestyrelsesmedlemmerne.

Artikel 69

Udstationerede nationale eksperter og andet personale

Agenturet kan gøre brug af udstationerede nationale eksperter og andet personale, der ikke er ansat af agenturet i henhold til tjenstemandsvedtægten og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte.

Uden at dette berører bestemmelserne fastsat i Kommissionens relevante afgørelse om udstationering af nationale eksperter, som finder anvendelse på agenturet, vedtager bestyrelsen en afgørelse, der fastsætter bestemmelser for udstationering af nationale eksperter til agenturet, herunder bestemmelser til forebyggelse og håndtering af interessekonflikter og vedrørende relevante restriktioner i tilfælde, hvor de nationale eksperters uafhængighed og uvildighed kan blive undergravet.

KAPITEL 12

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 70

Privilegier og immuniteter

Protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter gælder for agenturet og dets personale.

*Artikel 71***Hjemstedsaftale og vilkår**

1. Hvis de nødvendige bestemmelser vedrørende de lokaler og faciliteter, der skal stilles til rådighed for agenturet i værtsmedlemsstaten, samt de særlige regler i den pågældende medlemsstat, der finder anvendelse på agenturets administrerende direktør, bestyrelsesmedlemmerne, agenturets personale og deres familiemedlemmer, endnu ikke er på plads eller endnu ikke er fastsat i en skriftlig aftale, indgås en aftale om alle disse elementer mellem agenturet og værtsmedlemsstaten i henhold til værtsmedlemsstatens retsorden, og efter at bestyrelsen har godkendt den, dog senest den 16. juni 2017. Denne aftale kan have form af en hjemstedsaftale.
2. Værtsmedlemsstaten sikrer de bedst mulige vilkår for, at agenturet kan fungere efter hensigten, herunder tilbud om skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.

*Artikel 72***Ansvar**

1. Agenturets ansvar i kontraktforhold bestemmes efter den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.
2. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse i en kontrakt, som agenturet har indgået.
3. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold skal agenturet i overensstemmelse med de almindelige retsgrund-sætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, erstatte skader forvoldt af sine tjenestegrene eller af sine ansatte under udførelsen af deres hverv.
4. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at afgøre tvister vedrørende erstatning for de i stk. 3 omhandlede skader.
5. De ansattes personlige ansvar over for agenturet fastlægges i tjenstemandsvedtægten eller ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte, der gælder for dem.

*Artikel 73***Samarbejde med nationale retsmyndigheder**

I tilfælde af nationale retslige procedurer, hvor agenturet er involveret, fordi det har udøvet sine opgaver i henhold til artikel 19 og artikel 21, stk. 6, i direktiv (EU) 2016/797 og artikel 10, stk. 6, i direktiv (EU) 2016/798, samarbejder agenturet og dets personale uden unødigt forsinkelse med de kompetente nationale retsmyndigheder. De passende procedurer, som anvendes i sådanne situationer, fastlægges af bestyrelsen i henhold til artikel 51, stk. 1, litra v).

*Artikel 74***Sprogordninger**

1. Forordning nr. 1 gælder for agenturet. Om nødvendigt vedtager bestyrelsen passende gennemførelsesbestemmelser til nævnte forordning.

Efter anmodning fra et medlem af bestyrelsen træffes afgørelse herom med enstemmighed.

2. De oversættelsesopgaver, der er påkrævet i forbindelse med agenturets virksomhed, udføres af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

*Artikel 75***Tredjelandes deltagelse i agenturets arbejde**

1. Uden at det berører artikel 44, kan tredjelande, navnlig lande omfattet af den europæiske naboskabspolitik eller udvidelsespolitikken og EFTA-lande, som har indgået aftaler med Unionen om at vedtage og anvende EU-ret eller tilsvarende nationale foranstaltninger på denne forordnings gyldighedsområde, deltage i agenturets arbejde i overensstemmelse med proceduren i artikel 218 i TEUF.

2. I overensstemmelse med de relevante bestemmelser i de i stk. 1 omhandlede aftaler indgås der ordninger mellem agenturet og de berørte tredjelande, hvori de nærmere regler for disse tredjelandes deltagelse i agenturets arbejde, navnlig arten og omfanget heraf, fastsættes. Disse ordninger skal indeholde bestemmelser om finansielle bidrag og personale-spørgsmål. Der kan også fastsættes bestemmelser om repræsentation af de berørte tredjelande uden stemmeret i bestyrelsen.

Agenturet undertegner disse ordninger efter at have modtaget Kommissionens og bestyrelsens samtykke.

Artikel 76

Samarbejde med nationale myndigheder og organer

1. Agenturet og de nationale sikkerhedsmyndigheder indgår samarbejdsaftaler i forbindelse med anvendelsen af artikel 14, 20 og 21 under hensyntagen til artikel 51, stk. 1, litra t).
2. Samarbejdsaftalerne kan være specifikke aftaler eller rammeaftaler og kan omfatte en eller flere nationale sikkerhedsmyndigheder. De skal indeholde en detaljeret beskrivelse af opgaverne og vilkårene for de varer og tjenester, der skal leveres, fastsætte fristerne for leveringen og bestemme, hvorledes de gebyrer, som ansøgerne skal betale, skal fordeles mellem agenturet og de nationale sikkerhedsmyndigheder. Denne fordeling skal tage hensyn til den i artikel 51, stk. 1, litra u), omhandlede rammemodel.
3. Samarbejdsaftalerne kan også indeholde specifikke samarbejdsordninger hvad angår net, der kræver særlig ekspertise af geografiske eller historiske grunde, med henblik på at mindske administrative byrder og omkostninger for ansøgeren. Hvor disse net er uden forbindelse med resten af Unionens jernbanesystem, kan sådanne specifikke samarbejdsordninger omfatte muligheden for at pålægge de relevante nationale sikkerhedsmyndigheder opgaver, når dette er nødvendigt for at sikre effektiv og forholdsmæssig tildeling af ressourcer.
4. For de medlemsstater, hvis jernbanenet har en sporvidde, der er forskellig fra sporvidden i hovedjernbanenet i Unionen, og de tekniske og driftsmæssige krav er identiske med kravene i tilgrænsende tredjelande, skal en multilateral samarbejdsaftale omfatte alle de berørte nationale sikkerhedsmyndigheder i disse medlemsstater som fastsat i artikel 21, stk. 15, i direktiv (EU) 2016/797 og artikel 11, stk. 3, i direktiv (EU) 2016/798.
5. Samarbejdsaftalerne skal være på plads, inden agenturet udfører sine opgaver i overensstemmelse med artikel 83, stk. 4.
6. Agenturet kan indgå samarbejdsaftaler med andre nationale myndigheder og kompetente organer i forbindelse med anvendelsen af artikel 14, 20 og 21.
7. Samarbejdsaftalerne berører ikke agenturets overordnede ansvar for at udføre de opgaver, der er omhandlet i artikel 14, 20 og 21.
8. Agenturet og de nationale sikkerhedsmyndigheder kan samarbejde om og udveksle bedste praksis vedrørende gennemførelsen af direktiv (EU) 2016/797 og af direktiv (EU) 2016/798.

Artikel 77

Gennemsigthed

1. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ finder anvendelse på agenturets dokumenter.

Bestyrelsen vedtager senest den 16. juni 2017 de nærmere enkeltheder vedrørende gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EUT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

De beslutninger, som agenturet træffer efter artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan påklages til ombudsmanden eller indbringes for Den Europæiske Unions Domstol efter bestemmelserne i henholdsvis artikel 228 og artikel 263 i TEUF.

2. Agenturet offentliggør sine henstillinger, udtalelser, undersøgelser, rapporter og resultater af konsekvensanalyser på sit websted, jf. dog stk. 1, og efter at alt fortroligt materiale er fjernet derfra.

3. Agenturet offentliggør interesseerklæringer fra medlemmerne af agenturets ledelses- og forvaltningsstruktur, der er anført i artikel 46.

Agenturets behandling af personoplysninger er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽¹⁾.

4. Bestyrelsen vedtager foranstaltninger med henblik på at sikre, at agenturet stiller effektive, brugervenlige og let tilgængelige oplysninger til rådighed på sit websted om interoperabilitets- og sikkerhedsprocesser i jernbanesystemet og andre relevante jernbanerelaterede dokumenter.

Artikel 78

Sikkerhedsbeskyttelse af klassificerede eller følsomme oplysninger

Agenturet anvender de principper, der er omhandlet i Kommissionens sikkerhedsforskrifter til beskyttelse af EU-klassificerede oplysninger (EUCI) og følsomme ikkeklassificerede oplysninger, som fastsat i Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/444 ⁽²⁾. Dette omfatter bl.a. bestemmelser om udveksling, bearbejdning og lagring af sådanne oplysninger.

Artikel 79

Bekæmpelse af svig

1. For at lette arbejdet med bekæmpelse af svig, bestikkelse og andre ulovlige aktiviteter i henhold til forordning (EF) nr. 1073/1999 tiltræder agenturet senest den 16. december 2016 den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 om de interne undersøgelser, der foretages af OLAF, og vedtager de nødvendige bestemmelser, som gælder for alle agenturets medarbejdere, ved hjælp af skabelonen i bilaget til nævnte aftale.

2. Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget EU-midler gennem agenturet.

3. OLAF kan efter bestemmelserne og procedurerne i forordning (EU) nr. 883/2013 og i Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽³⁾ foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, for at klarlægge, om der er begået svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med et tilskud eller en kontrakt, der er finansieret af agenturet.

4. Med forbehold af stk. 1, 2 og 3 skal samarbejdsaftaler med tredjelande og med internationale organisationer, kontrakter, aftaler om tilskud og afgørelser om tilskud indeholde bestemmelser, som udtrykkeligt giver Revisionsretten og OLAF beføjelse til at gennemføre sådanne revisioner og undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive beføjelser.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/444 af 13. marts 2015 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 53).

⁽³⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

KAPITEL 13

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 80

Gennemførelsesretsakter vedrørende gebyrer og afgifter

1. Kommissionen vedtager på grundlag af principperne i stk. 2 og 3 gennemførelsesretsakter, der fastsætter:

- a) de gebyrer og afgifter, der skal betales til agenturet, navnlig i forbindelse med anvendelsen af artikel 14, 20, 21 og 22, og
- b) betalingsbetingelserne.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 81, stk. 3.

2. Der opkræves gebyrer og afgifter for:

- a) udstedelse og fornyelse af tilladelser til at bringe køretøjer og køretøjstyper i omsætning
- b) udstedelse og fornyelse af EU-sikkerhedscertifikater
- c) levering af tjenesteydelser; de gebyrer og afgifter, der skal betales i forbindelse hermed, skal afspejle faktisk forbundne omkostninger ved de enkelte ydelser
- d) udstedelse af afgørelser om godkendelse i overensstemmelse med artikel 19 i direktiv (EU) 2016/797.

Der kan opkræves gebyrer og afgifter for behandling af klager.

Alle gebyrer og afgifter angives og betales i euro.

Gebyrer og afgifter fastsættes på en gennemskuelig, rimelig og ensartet måde under hensyntagen til den europæiske jernbanesektors konkurrenceevne. De må ikke påføre ansøgerne en unødigt finansiel byrde. Der bør, i det omfang det er relevant, tages hensyn til små og mellemstore virksomheders særlige behov, herunder muligheden for at opdele betalinger i flere afdrag og faser.

Gebyret for udstedelse af afgørelsen om godkendelse fastsættes forholdsmæssigt under hensyntagen til de forskellige trin i godkendelsesprocessen for projekter vedrørende fast ERTMS-udstyr og den arbejdsbyrde, som de enkelte trin indebærer. Gebyrernes fordeling skal fremgå tydeligt af regnskaberne.

Der skal fastsættes rimelige frister for betaling af gebyrer og afgifter under behørig hensyntagen til fristerne for de procedurer, der er omhandlet i artikel 19 og 21 i direktiv (EU) 2016/797 og artikel 10 i direktiv (EU) 2016/798.

3. Gebyrer og afgifter fastsættes på et niveau, som sikrer, at den dermed forbundne indtægt er tilstrækkelig til at dække de fulde omkostninger i forbindelse med den leverede ydelse, herunder de relevante omkostninger som følge af de opgaver, som de nationale sikkerhedsmyndigheder har fået pålagt i henhold til artikel 76, stk. 2 og 3. Særligt skal alle agenturets udgifter i forbindelse med personale, som deltager i opgaverne i nærværende artikels stk. 2, herunder arbejdsgiverens pro rata-indbetaling til pensionsordninger, være afspejlet i disse omkostninger. Såfremt der opstår en væsentlig tilbagevendende ubalance fra opkrævningen af de med ydelserne forbundne gebyrer og afgifter, revideres niveauet for disse gebyrer og afgifter. Disse gebyrer og afgifter er formålsbestemte indtægter for agenturet.

Ved fastsættelse af niveauet for gebyrer og afgifter tager Kommissionen hensyn til:

- a) certifikaternes gyldighedsområde
- b) tilladelsernes anvendelsesområde, og
- c) jernbaneoperationernes type og omfang.

*Artikel 81***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 51 i direktiv (EU) 2016/797. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

*Artikel 82***Evaluering og revision**

1. Senest den 16. juni 2020 og herefter hvert femte år bestiller Kommissionen en evaluering til vurdering af navnlig virkningen, effektiviteten og produktiviteten af agenturets arbejde og dets arbejdsmetoder, under hensyntagen til alt relevant arbejde udført af Revisionsretten samt synspunkter og henstillinger fra relevante interessenter, herunder de nationale sikkerhedsmyndigheder og repræsentanter for jernbanesektoren, arbejdsmarkedets parter og forbrugerorganisationer. Evalueringen omfatter navnlig et eventuelt behov for at ændre agenturets mandat og de finansielle virkninger af en sådan ændring.
2. Senest den 16. juni 2023 vurderer Kommissionen, hvordan det dobbelte system til køretøjstilladelse og sikkerhedscertificering, one-stop-shoppen i forbindelse hermed og den harmoniserede gennemførelse af ERTMS i Unionen fungerer, med henblik på at fastslå, om der er behov for forbedringer.
3. Kommissionen sender evalueringsrapporten og sine konklusioner herom til Europa-Parlamentet, Rådet og bestyrelsen. Resultaterne af evalueringen offentliggøres.
4. I forbindelse med hver anden evaluering foretages der desuden en analyse af de resultater, som agenturet har opnået, set i lyset af dets formål, mandat og opgaver.

*Artikel 83***Overgangsbestemmelser**

1. Agenturet træder i stedet for og afløser Det Europæiske Jernbaneagentur, der blev oprettet ved forordning (EF) nr. 881/2004, for så vidt angår ethvert ejendomsforhold, enhver aftale, enhver retlig forpligtelse, enhver ansættelseskontrakt, enhver økonomisk forpligtelse og ethvert økonomisk ansvar.
2. Uanset artikel 47 forbliver bestyrelsesmedlemmer, der er udpeget i henhold til forordning (EF) nr. 881/2004 før den 15. juni 2016, medlemmer af bestyrelsen, indtil deres mandatperiode udløber, uden at dette berører den enkelte medlemsstats ret til at udpege en ny repræsentant.

Uanset artikel 54 forbliver den administrerende direktør, der er udpeget i henhold til forordning (EF) nr. 881/2004, administrerende direktør, indtil vedkommendes mandatperiode udløber.

3. Uanset artikel 67 opfyldes alle ansættelseskontrakter, som er i kraft den 15. juni 2016, indtil de udløber.
4. Agenturet udfører certificerings- og godkendelsesrelaterede opgaver i henhold til artikel 14, 20 og 21 og de opgaver, der er nævnt i artikel 22, senest fra den 16. juni 2019, jf. dog artikel 54, stk. 4, i direktiv (EU) 2016/797 og artikel 31, stk. 3, i direktiv (EU) 2016/798.

Artikel 84

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 881/2004 ophæves.

Artikel 85

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. maj 2016.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

Formand
